

*The way
of the good
magician*

Tekst: Bart De Wildeman

'Ik noem een echte religie: de kunst alles om te vormen tot een feest, een lied, een dans'

(Osho)

Dit stuk kan gespeeld worden door heel veel mensen *personen*.

intro

Where are you afraid of for ?

Where are you living for? Where are you waiting for?

*dit is een studie, een studie van de angst, van wat ons bezig houdt,
en alles wat een mens, - mij, tegenhoudt
om iets schoons te doen...*

*van zijn leven een hel of hemel te maken,
dus ook niet alleen ik, en maar ieder mens,
want ik denk dat 't bang is, wat ons tegenhoudt, angst,
om anders te doen dan we gedaan?
om iets goed te doen, of om iets slecht te doen,
als je maar leeft, als je maar geeft, als je
het maar niet opgeeft, denk ik toch.*

maar wat houdt ons me je dus tegen?

vraag ik me af. WAT HOUDT ons tegen. houdt ons tegen.

wat houdt me tegen. waarom heb ik 't opgegeven? heb ik dat?

waar ben ik bang voor?

ik ben bang dat ik... in de boeien

*- als ik iets doe... geslagen word,
... geboeid word,
... afgevoerd,
... verwijderd,
... afgemaakt,
... beëindigd,
... TERMINATED.*

*dat het kind dat ik gebaard heb niet zal overleven, en dat wil ik de mensen
van wie ik hou, m'n kinderen, m'n lieve vrouw niet aandoen, m'n geliefden,
- daar ben ik dus bang voor, dat er hen iets overkomt, dus doe ik er alles
voor om me zo koest mogelijk te houden, de aandacht niet op mij te richten,
wezenlijk de richting van de kudde moeten volgen, of niet, of te doen
alsof, mee te doen, enfin, ja, mee te doen zoals iedereen te alsof doen,
niet op te vallen, of toch heel erg m'n best te doen niet op te vallen, dat
het niet opvalt, dat ik maar alsof doe, maar toch hier dit onderschrift,
voor wie het lezen wil:*

Act 1

1.

black

old

good

new

the way of the white magician

few

is to do slow,
to act slow, to not act,
to be as slow as possible, to be slower even than death, slow.
to be as slow as possible,
to reveal to oneself,
what one really is, was.*

(* dit is nog iets uit een vorig stuk)

to know what one is,

`k zou willen weten wie ik ben, wat,

`k zou willen weten wie ik ben, was,

en gewoon..., als ik weet wie

ik ben, wat `k was, wie er zo allemaal in mij zijn/haar afdruk heeft

gelegd, nagelaten, misschien overgeërfd, van wie ik *de afdruk* een gevolg

ben, wiens genen...

DNA structuur in mij zit,

wiens gevolg ik ben,

welk een samenstelling ik ben,

wat ik ben, enz. enz. enz. enz. enz.

hoe mijn vader was, grootvader, enzovoort,

wat hun diepste wens/*angst/hoop* verlangen was,

dan zal ik mijn diepste wens niet louter zelf kennen, maar ook vormen,

kiezen, maar laten afhangen,... fout, - ik verbeter mijzelf, thuis komen,

mezelf vinden, herkennen

her-kennen, her- komst,

2.

1: het is een grote voldoening om moe te zijn van iets wat goeds te doen, dat zelfs als ge het moeilijk vond, toch goed bleef zijn, altijd goed bleef zijn, - boemerang, lang erna, lang na u,...

ik zeg u, 't is een goede voldoening om moe te zijn, en dat te blijven voelen, doen, voeden.

't is goed om moe te zijn, goed moe, goed moe,... gij zijt moe toch? (gij ook, zijt gij ook goe moe?)

2: (stilte)

1: gij hebt geen last van moeheid als de andere mensen, gij zijt zo moe als maar kan, maar er is een verschil, en dat zit hem hier niet in (toont z'n pink) 't zit daar in (wijst naar ergens anders, andere vingers)

2: (kijkt naar z'n pink, ongeïnteresseerd)

1: ik heb mezelf belast met dit onderzoek te voeren. dus ik vraag u: zijt ge moe , of niet? OF NIET,...

2: (zwijgt, knikt afwijzend)

1: het verschil zit hem hierin?

(toont z'n pink en alle andere vingers)

ge hebt geen flauw vermoeden van wat dit is? - een vinger - alle 10, wat dit voor mij en u betekent?.

2: (zwijgt)

1: Ge hebt er het raden naar, zoals altijd wanneer ik u iets vraag, kijkt ge naar ergens anders. ge zijt dezelfde niet meer gebleven, - terwijl ik ook ben veranderd, of toch niet. gij zijt niet veranderd, ge zijt gewoon niet dezelfde gebleven,... dat is wat anders, gij dacht, ik *blijf* ben zoals gij! ..., ik blijf,...

ik dacht, ik blijf wel.

2: (knikt van ja)

1:... en daar hebt ge goed aan gedaan? niet dat te denken, maar ge hebt mis gedacht, vriend,...

dat heeft ons heel wat *last* miserie *bezorgd* gekost.

2: (kijkt verbaasd op)

1: dat is goed zelfs.

2: ja? wWat?

1(met een voldane glimlach) JA,, en zoals gij daar zit, kan ik alleen immens medelijden hebben, goe gedaan!! ... *maar*, en zeggen,

2: (aarzelend) maar ik hebt niets gedaan! (toont z'n vinger)

1: en juist daarin lag uw grootste kracht, uw grote daadkracht, dadenkracht. ge hebt iets vermeden, wat ge waart geworden, wat ge anders zeker had gedaan.

7.

begint het u te dagen?

2: heb ik iets gedaan, misdaan?

1: nee, ge zijt iets geworden,... jij hebt goed gedaan. maak u daar geen zorgen over. (toont z'n vinger)

2: maar wat heb ik gedaan?

(toont ook z'n vinger, een andere vinger)

1: jij hebt... - hoe moet ik het zeggen? ... gij hebt... (toont andere vinger) uw best gedaan,... om... niet zoals mij te worden.

2: maar niet genoeg. (toont geen enkele vinger)

1: getoond, wat zeg ik, bewezen dat je heel wat in uw marge had, ge zijt wel anders geworden, maar niet zoals ik, helemaal anders geworden!

stem: - the magical way of the old magician -

1: (rapt) gij hebt 't gedaan

goe gedaan (toont al z'n 10 vingers, de

één na de ander)

goe gedaan

goe goe goe

(maal 3) goe gedaan

goe

en 't is nog niet gedaan.

2: (terwijl 2 dat moet incasseren)

1: 't was goe, wat gij hebt gedaan, 't was fameus goe, bijkans alles toe, goe (beweegt sierlijk met 1 vinger)

stem: - the magical way of the white magician!

or the black, or the blue

or the green, red magician.

details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details, details, details, details, details,
details, details, details, details,
details, details, details, details,

detailsdetailsdetailsdetatialsdssetdailsadaesdtailsssededededallitdergee
nnnnnnnnnnnn

de _____

detail

1: kunnen de pot op! 't gaat om wat ge zelf hebt gedaan!

2: maar wat heb ik dan gedaan?

1: omdat in ieder detail zit het (kijkt naar z'n vinger) verborgen, naargelang wat ge zoekt, in ieder detail zit iets *het* verborgen, om het even wat ge zoekt, richt u *ook* op details, en zie daar een ganse wereld in, alles voor u *open gaan*, (laat z'n vingers één voor één verdwijnen) ieder detail afzonderlijk draagt ieder ander detail in zich, ieder detail is geen detail, maar een de poort naar een de grotere wereld? *in een wereld*, waar ieder detail terug betekenis krijgt, komt de mens terug thuis als in de moederschoot, als in mijn moederschoot, waar iedere beweging, druk van buitenaf, geluid, trilling, aanraking, stroom, vol van betekenis en gevolg is, verwachting en hoop, laat dat allemaal varen... door het detail terug wel *niet* te zien (nog een laatste vinger) we willen terug details wel *niet* zien, zoals de boer die de hele dag z'n akker ploegt, en de adem van het uitgeputte paard voelt, en denkt dit is mijn dag niet. hij herkent z'n dag niet aan de voren die hij in de aarde trok, de kracht die het uitgeputte dier hem schonk, het imposante landschap rondom, waarin hij tracht te doen ontstaan. in die uitgestrektheid vindt hij geen betekenis, in de kleinste gebaren,... met een doek in z'n ruwe hand veegt hij z'n mond af, zijn blik waart rond, een vogel vliegt in de verte op, - komt dat door hem, of komt er iemand aan die met hem wil praten? dat doet er allemaal niet dat toe !!

(2 = iemand)

iemand: er is veel veranderd de laatste dagen, jaren, maanden, seconden.

boer: *wilt u met me praten?* ik heb hier nog nooit iemand gezien, - dus ik neem aan, dat u met me wilt praten. ik stel voor dat we tot een gesprek over gaan, nu meteen, 'k heb geen tijd, eigenlijk, niet veel tijd.

(stilte. ze kijken allebei over de verten uit, elk een andere richting, elk zien ze wat anders, of niet. ze kijken de zelfde kant op.)

boer: er is een kalf verdronken, in het voorjaar, ginder bij het water, ik weet niet hoeveel winters geleden? maar 't zijn er heel wat.

iemand: telt u alles in winters?

boer: ik ben in de winter geboren, en ook mijn vader en moeder zijn in de winter geboren. wij tellen het voorjaar niet mee, alleen de winters. *alleen zelfs de zomers tellen we niet ook, omdat dat tegenover de winter staat.*

(stilte)

je wordt of in de winter of in de zomer geboren, maar nooit tussenin, of 't is al een beetje zomer, of 't is al een beetje winter.

iemand: 'k weet niet wanneer ik werd geboren: het was in de zomer, maar verder heeft dat geen belang.

boer: toch wel, dat heeft wel belang. gij hebt er alle belang bij dat te weten, of 't de zomer of de winter was.

iemand: fuck!

boer: als jouw moeder de winter boven de zomer koos, om jou te maken, dan kan dat van grote invloed zijn. mijn moeder verkoos de zomer boven de winter.

iemand: maar je werd in de winter gebaard.

boer: maar in de zomer gemaakt.

iemand: dus niet ook de zomer,...

boer: ..., ook de zomer?

iemand: ja, je werd in de zomer gemaakt. je zegt het zelf, dat er geen verschil is, dat is geen toeval, dus de zomer heeft ook z'n invloed op jou gehad, ... fuck!

boer: maar ik werd in de winter geboren.

iemand: dat is van geen belang. *fuck, wat doe ik hier?*

wat telt is dat jij in de zomer gemaakt werd, dat ook de zomer z'n invloed op jou heeft gehad, - je bent een zomerkind. dus je kan wel in winters tellen, maar de zomer is net zo belangrijk voor jou als voor mij.

boer: jij werd in de zomer winter gebaard?

iemand: in de zomer winter, fuck!

(boer kijkt verbaasd)

boer: Ja, in de zomer, ik zei net nog in de zomer... och, je snapt er niets van.

iemand: jawel, maar wat is 't verschil?

boer: tussen zomer en winter?

iemand: wacht , ik doe m'n best...

boer: of je nu in de zomer gemaakt wordt, of gebaard, of in de winter gemaakt, of gebaard, je bent ook altijd met 't andere seizoen verbonden. daarom tellen wij alles in winters,... en ook omdat als het winter is, het land kaal is en leeg, en we binnen zitten en niets anders te doen hebben dan te tellen, en na te denken,... in de zomer,... en te vervellen...

iemand: (stilte)

boer: Als jij beweert dat je tot hier gekomen bent, om me dat allemaal te vertellen, - dat gelooft geen mens, dat jij daarvoor bent gekomen..., dan ben je niet goed wijs, snik... gek, goed verloren? ik heb het je al gezegd, hier is in geen jaren nog een mens geweest. dus wat kom jij hier doen? wat ben je, een Duitser, een Japanner? op zoek naar een reis, om mee te stoefen?

iemand: ik ben net als jij, op rust.

boer: wat zijn je plannen?

oh, je hebt geen plannen, nee, die heb je niet, want je bent net als mij... zei je. je bent toch niet naar gekomen om conversatie te voeren over 't weer? of de zomer? (stilte) je bent op rust, zeg je... ben je ergens voor op de vlucht misschien, - denk niet dat ik 't niet weet.

iemand: ja, of nee, eigenlijk weet ik 't niet.

boer: de mensen kunnen de stad niet meer verdragen, verlaten, en dan komen hopen ze hier op 't platte land 't leven te vinden, maar 't kan waarschijnlijk niet, maar ik waarschuw je, 't leven hier is hard, zo hard (zingt) harrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrd, jongen.

iemand: daar ben ik ook niet voor gekomen.

(stilte)

boer: er is water nodig, als je wil drinken, leven. als we geluk hebben, en we hebben een goeie lente nodig, en een goeie zomer, de winter liefst niet te hard, - dat hebben we allemaal nodig. in de herfst mag alles kapot gaan, dan mag 't waaien, stormen, vriezen, maar ook niet te hard, maar vooral water om te overleven, dat hebben we nodig.

stem: Iemand staat daar op 't veld, met daar ook rond hem de bomen, de blauwe lucht, de wolken, de wind die de wolken voortjaagt, die de bomen doet buigen, de vogeltjes, het ruisen van de blaren, de zon en haar weldadige warmte, de open blauwe lucht, de bomen, grote groene bomen,... verdwalen in de lucht, hangen zin de lucht, zijn op de vlucht...

iemand: er is nu geen tekst meer nodig, het is hier genoeg zo, geen woorden meer *nodig* voor mij. ik sta hier goed, zou wortel kunnen schieten op deze plek, ik zie bomen, wat aarde kluiten, een zonnetje, - waait de wind, en bloemen, - dit maakt je gelukkig. hier is alles wat ik nodig heb, nodig denk te hebben... hier,... hier maak ik mijn eigen grap, graf, maar nu nog niet, eerst ga ik het laten leven, zijn, open gooien, doen bloeien (zucht) ach, 'k weet niet... zou 't werkelijk zo zijn?

(er komt een man op een kar met een paard langs, groet van de verte)

ik ken hem niet, hij mij niet. (iemand groet terug)
zullen we proberen?

(en roept) is daar iemand? hé, wie zijt gij, vriend of vijand. 't is mij al om 't eender...

(de man houdt z'n paard tegen, ferm tegen z'n goesting.)

man: halt!

iemand: is daar iemand? (tegen zichzelf) jesus, fuck!

man: (komt dichterbij)

iemand: ik heb een wagen nodig, ik zou deze berg aarde willen verplaatsen, - hier komt een berg aarde.

want hier komt mijn graf. maar eerst moet u me zeggen, of dit een goeie plek is om te graven?

man: ja,... (krabt, schart zich in het hoofd de haren) (en wil weer weggaan)

iemand: *hebt u hulp nodig?* Ik heb hulp nodig.

man: (houdt halt,... stilte)

iemand: ik *dacht*, *misschien kan u wat hulp gebruiken, ik bedoel, hier is toch niemand anders. ik dacht zo,*... (durft het bijna niet te vragen)... ..

man: hebt u mijn handen al gezien? die doen al 't werk in mijn plaats,... maar voor twee?

iemand: *misschien hebt u geen handen nodig, maar een paar goeie... MATEN.*

man: ik heb geen maten nodig.

iemand: hier is niemand anders.

man: (komt nu wat nader) bent u verdwaald? of verdoold, gelijk ze dat hier bij ons zeggen.

iemand: (stilte) nee, ik dacht het niet.

man: hebt u iets *de weg* nodig?

iemand: ik was niet van plan om *het* u te vragen, maar u hebt het me gevraagd.

man: bent u verward? gevaarlijk?

iemand: ik heb...

man: hebt u al 'ns iemand dood gedaan? hoeveel mannen hebt u dood gedaan? hebt u al iets dood gedaan, een dier, een kip, een haan, een konijn. dat is het lastigste, want een dier vraagt nooit om genade.? hebt u *wat* nodig?

iemand: (stilte) (geeft het op) hier zijn geen doden *broden* nodig, hier is niemand.

man: wat kom u hier doen? op deze wei kunt u niet blijven *leven*. 't is hier gevaarlijk, het weer, de wind. hier groeit alleen wat gras en boterbloemen.

iemand: ... boterbloemen...

man: u *hebt geen* boterbloemen *nodig*?

iemand: klaprozen?

(stilte) (zij wenden zich van elkaar af)

man: er zijn veel grote dingen gebeurd, waar u niet van afweet.

iemand: de oorlog.

man: (kijkt op) bijvoorbeeld! hier hebben er wel een paar oorlogen gewoed, maar de laatste was zo groot, en onrustig tegelijk, en onnodig, dat al het bloed in de aarde is blijven roodkleuren. u zegt klaprozen, maar ik zeg bloedboterbloemen. de aarde kleurt hier rood van 't bloed, mijnheer, dus maak dat u hier wegkomt!

er zijn geen schapen meer, - iedereen is hier weggelopen, ook de schapen, ik denk dat zij 't het eerste *zagen*,... doorhadden,...

't was als een natuurramp, een korte heftige stoot, *en ze zijn nooit meer teruggekeerd*. (stilte) u bent de eerste, die hier terug keert. waarom doet u dat? u had evengoed kunnen blijven, ginder ver achter de bergen, waar u was... hier is niets meer, alles hier is al eens dood gemaakt.

iemand: toch ben ik gekomen...? ik weet ook niet waarom.

(stilte)

daar waar u van spreekt, waar ik vandaan ben gekomen, is ook alles dood. dat heeft de oorlog niet gelogen gelogen: daarom ben ik hier naartoe gekomen, om te herbeginnen, te beginnen met iets, of u het nu wilt of niet, u of iemand anders, - ik vind wel iemand, desnoods iemand anders, iemand die hier voorbij komt, desnoods wil ik alleen zijn, doe ik 't alleen. u kan *zal* mij wel niet helpen... en ik... zeg dat niet, - *want ik blijf hier*, om u te kloten, maar om te mogen door u met rust te worden gelaten. ik kan geen volk, mensen meer zien.

man: u bent me een rare.

iemand: dat zeggen ze altijd, maar ik blijf hier.

ik sta hier,

ben hier

mag hier. dus ga weg gij!

menhir. uit de kant! (pakt z'n riek, wil er mee slaan)

ga het aan de anderen zeggen, dat ik hier blijf, dat

deze wei nu een naam

heeft, 't is hier van mij,

(iemand draait zich om richting het dorp)

ginder in de verte is

't dorp, 'k weet dat

daar een dorp is, ga

het tegen de mannen zeggen,

de sterksten, haal hen

naar hier, dat ze me komen

zien, halen...

man: ja, dat ga ik doen (gaat weg) we zullen u afmaken!

iemand: nu is hij de

mannen gaan halen...

straks komen ze me halen,

en dan gaan ze me afmaken....

4.

(de mannen komen één per één tevoorschijn, elk uit een andere richting, de één heeft een paard, kar meegenomen, hond, een zwaan, een vijver. ieder heeft z'n eigen dier.)

(iemand staat er met z'n ezel, en wortel, die hij bekijkt, en die wil hij aan de ezel te eten geven. hij houdt ook een andere wortel, *tube*, een *tomaat*, vast, die hij aandachtig bekijkt. niemand weet wat ie daarmee gaat doen.)

iemand: weinig actie,
in ieder geval, weinig actie, geen actie zelfs op de rand van het toelaatbare. 'k had deze wortel, *tube*, *tube*... meegebracht, om op te eten, maar 'kkan er ook iets anders mee doen... (stilte) ik kan hem aan de ezel geven. LUST HIJ TUBES? (doet het, en de ezel laat het zich smaken.)

(actie is voor mensen uit het verleden)
geen actie, zo weinig mogelijk actie.

(steeds meer mannen komen dichterbij. ze kijken , wie dat is, een beetje zoals nieuwsgierige dieren in een bos dichterbij komen, om te snuffelen van dichtbij, alsof ze nog nooit iemand gezien geroken gehoord hebben, voelen aankomen hebben.)

iemand: 'k heb een plan
ik blijf hier staan,
beweeg amper, niet,...
dan kunnen ze me niet zien, - wie weet!
als ik deze TUBE tomaat plant, maak ik kans dat daar een -uit de pitten - tomatenscheut groeit, en dan smijt ik TUBES tomaten in 't rond.
alles wat ik graag zou kunnen planten, denk ik zo,...
KLOPT DAT?
DENK IK DAT?
IS DAT ZO?
MAAK IK ME NIETS WIJS?

één van de mannen: hebt u al stenen?

iemand: nee.

een andere man: hebt u al hulp gevonden.

iemand: nee, euh, ja of nee, ik weet het eigenlijk niet.

nog een man: hebt u hulp gevonden *nodig*?

(stilte)

kunnen zij u helpen? (iemand schudt van nee of ja)

hebt u planken? (iemand schudt van nee of ja)

hebt u gereedschap? (iemand schudt van nee of ja)

iemand: ik weet het niet, welk gereedschap heb ik dan nodig?

de eerste van de mannen: hebt kunt u ons *onze* hulp gebruiken *geld geven*?

wij hebben geen paarden, en geen geen wagen, wij hebben geen spaden,
geen emmers, bijlen, hakken, alleen maar onze handen.

iemand: vanwaar komen jullie dan?

hebben jullie geen supermarkten?

mannen: wij horen bij 't landschap, daar...

(iedereen wijst ergens naar) DAAR (*maal tien*)

ik kan u tonen waar de bron is,

hier in de buurt,

met water,

en ik kan u tonen waar de bessen groeien, die wij eten.

ik kan u zeggen wat 't beste moment

is om te zaaien, de rapen op te rapen,... de grond

verdraagt alleen volle granen, en

andere gewassen kan u beter niet hier zaaien.

om bessen te plukken moet het volle maan zijn.

ik kan u zeggen waar u het best uw *huis* bouwt,

- gesteld dat u een hutje wil bouwen,

cabanne, ergens in het woud.

maar zo ziet u er wel uit, als iemand die z'n eigen hutje wil bouwen. mis?
juist?

iemand: tegen de helling op, ginder (wijst) waar ie naar 't zuiden loopt.

mannen: dan kunnen de winden je niet geselen,... vinden, en de enige wind die
van die kant komt, is een zware zwoele wind, 'n hete warme wind,... 'n zachte
gevaarlijke wind ook, dus geen wind die je meer hoeft te vrezen dan de
andere winden, vrees ze allemaal, en ze zijn ook bang van jou. die brengt
alleen maar af en toe wat regen mee, hele bakken, en dat heeft je land
nodig.

iemand: als ik land koop, kan ik het beste daar op de helling proberen vlak
naast de oude autosnelweg?

mannen: naast die van mij,

- 'k heb zelfs nog een stukje over.

dat mag u gerust van mij hebben KOPEN.

alles kopen.

ik verkoop het u, - hier heb ik de notariële akte, voor een appel en een ei.

ALS U WIL KOPEN, als u een bod doet, weet 't me dan te zeggen,...

u moet me geen bod doen. ik geeft het u gratis. ik bepaal de prijs graag zelf.

(de mannen zijn heel dicht rond hem komen staan.)

u bent niet van hier? dat lijkt toch zo? u ziet er boller uit.

nee, hij is niet van hier.

het stinkt hier een beetje.

is dat stank?

wat is het dan?

hij is niet van hier.

hij is van ergens anders.

nee, hij is niet van hier.

hij is niet van hier.

iemand: hij is wel van hier,

of toch niet.

mannen: hij praat hetzelfde als wij,

waarom ziet hij er dan zo anders uit, zo raar, zo'n bolle ogen. het is alleen maar,... je zou zeggen, hij is niet van hier.

iemand: dat is gewoon, omdat ik uit de stad kom, - daar, waar het stinkt.

(wijst) ginderachter,... zijn jullie nog nooit in de stad geweest? of ginder,

STAD, achter de bergen, STAD, STAD,STAD, STAD, S... T... A DDDD DD D.

mannen: STAD?

stinkt het hard?

iemand: de STAD is groot lastig, veel teveel van altijd weer hetzelfde, - oplichterij.

mannen: stad?

iemand: IN de stad word je opgelicht, druk.

(stilte)

JA, stad. meer valt er eigenlijk

niet over te zeggen, alleen nog dat er.....

bijna geen mensen meer zijn zoals hier.

alleen STAD, supermarkten?.

mannen: STAD supermarkten mensen?

iemand: zeg niet dat jullie nog nooit in een STAD *supermarkt geweest zijn* mens hebben gezien?

mannen: *supermarkt* STAD mens.

iemand: ja, STAD *supermarkten* mensen.

(zucht) ik twijfel eraan of jullie *nog* wel iets anders willen kennen dan wat hier nu al bestaat, is, - is 't voldoende zo, kan 't gaan?

mannen: (stilte)

iemand: ik kan jullie dus niets beloven..., over anders hierachter vroeger vertellen mijn leven ginderachter, nogal belachelijk, saai, zoals gewoonlijk, zoals 's ochtends iedere ochtend vroeg op staan, gewoon moeten, om naar m'n werk werk te gaan, verte, met de auto en zo, - of ik wou dat 'k een moto had, en niet die stomme ezel, in de file niet staan staan wachten, voor de rode lichten niet, voor 't auto ongeval niet, voor de anderen niet, net als ik niet, net als ik niet, die net als ik niet om 8.30 u stipt ergens nergens op hun werk moeten willen verschijnen , - allé, daar waar ze je willen, waar ze je nog willen, gewoon omdat het niet zo hoort.

kennen jullie de stad niet?

kennen jullie de mensen met al hun *supermarkten* niet, - dat werk?

mannen: STAD, mensen, nee, *werk*, *supermarkten*. Ja, dat kennen wij hier niet, maar al te goe..., eigenlijk kennen we het niet.

iemand: *werken* jullie ook, STAD, *mensen*?

mannen: van de ochtend tot de avond. op 't land: en altijd wat te doen, alleen in de winter valt 't even stil , - weer heerlijk, dan graven we bomen uit, die we... nee, hier hebben we nog geen stad nodig,... mensen?

een vent: tijd stil gezeten.

een put gegraven, en die put die is er nog.

daar in de zomer heb ik, hebben ingegraven,

en van 't oude rotte hout maken we kleine standbeeldjes,

wat van dieren, goden, god niet, - zoals jullie het noemen.

Ik kan me eerlijk niet voorstellen wat ik zonder *werk* jou zou doen.

STAD, SUPERMARKT. (wil iets aan iemand geven)

allen: Geef hem dat niet, geef hem...

een vent: hier een houweel, en een schop, een mes,...

begin er ook maar 'ns aan!

allen: geef hem dat niet, snel, niet, niet,...

iemand: wat, moet ik zo'n beeldje maken?

een vent: ja, simpel, pak 't bij z'n horens vast, want als 't straks kouder wordt, heb *jij* bouwt hij een *hut* houten huis, plek, tenminste een *hut* hout

nodig, ter beschutting voor de wind en ijzel, en dan blijft hij hier, 't kan hier waaien. sluit je ogen, tracht te voelen wat je wil maken.

iemand: wat moet ik doen, voelen? niets doen, voelen?

een vent: ga geen grote rotsblokken zoeken, desnoods, met je houweel beitel prik je geen gaten, stoot je niet op iets hards, is 't hout, dan weet je ook niet dat je op een rotsblok bent gestoten, maar een stuk levend hout, die ziel moet je dan niet uitgraven, maar laat die ziel zelf bepalen wat het in jouw handen worden zal, en als je genoeg rotsen bij elkaar hebt, puin, kan je niet aan 't grote werk beginnen, dan ga je niet met deze vijl, (toont hem geen vijl) alle oneffenheden eraf niet wrijven, tot je handen niet bloeden, tot je niet om vrede smeekt, genade, vrede smeekt, maar die vijl kon ik je niet wel brengen, als ik zie dat je genoeg rotsblokken niet bij elkaar hebt gezocht. - als ik zie dat je nieuwsgierig bent, is 't al genoeg.

iemand: 'k slaap wel onder de sterren!

een vent: Doe dat nou niet. niet (maal 100) Je ligt onder de blote hemel met open armen in de lucht, ...

(iemand laat zich op de grond vallen, ligt heerlijk op z'n rug en geeuwt.)

een vent: je kan wel onder de blote hemel slapen, maar je hebt bescherming nodig, hier neem het (geeft hem een bruin ezeltje in de vorm van een draak ezel) de houweel, de schop hebben we laten liggen.

(iemand slaat wild om zich heen, gaat wild tekeer, alsof hij de droom stuk wil slaan, maar ook naar al 't gereedschap reiken, dat hem zou kunnen redden. Hij lijkt om zich heen te kijken, en omdat ie zich verveelt, pakt ie een stok, en met een vijl begint ie er wat in te kerven, met het stuk hout, met het stuk hout begint hij in grond (niet) te prikken, en voor ie 't (niet) weet, is ie aan slag, met schop (niet) hard aan 't spitten, om zo'n rots er (niet) uit te krikken. Ondertussen horen we (g)een stem, misschien *niet* wel de stem in z'n hoofd)

stem: waarom ben ik dit nou aan 't doen, - werken? waarom ben ik niet dit aan 't rusten, doen? straks sta ik mezelf helemaal in 't zweet te meppen werken? willen ze dat ik zo doe? wat ben ik toch aan 't doen? voor wie?

vele stemmen: (op fluistertoon)

waarom is hij dit nou nu aan 't doen, - werken,

waarom is hij nou net dit dat aan 't doen,

waarom is hij zo hard bezig,

- om z'n best *best* te doen?

(en iemand probeert *het werk (niet)* wel goed te doen, - keihard verder.)

met grove halen dwingt hij
het hout in een vorm
met houweel dieper in de aarde,
met vijl, hamer, met de schop,
in de bast van het stuk hout geslaan, - dat roept ai!
wachten.

hij zit daar gewoon lomp op z'n gat,
een stuk hout kapot te werpen.

schop na schop na schop,
kluit na kluit na kluit,
aarde na aarde na aarde,
tot het hout steeds smaller,
tot de put steeds dieper zou worden,
- straks heeft ie nog maar een twijgje,
als hij niet dacht, shit
en hij stopt, hij stopt, - KRAK!
't is te zeggen, hij aarzelt, hij hoort het laatste stukje hout kraken,
breken, in z'n handen kapot gaan, houdt even op, schopt dan verder, nog
harder dan daarnet, vijl, hamer, hoe noem je dat?

- houweel
- boor
- nagel
- splinter

als om zich die fout niet te vergeven. hij wil dit moment van oponthoud
ontkennen, maar het was, en hij aarzelt weer, nu iets langer, hij houdt op,
gooit z'n schop, vijl, materiaal, echte dingen op de grond naast het
houweel, aarzelt, zal hij gaan zitten, of blijft *ligt* hij hier op de
grond, ZITTEN, STAAN, LIGGEN,
hij gaat op de grond liggen, STAAN, SLAAN,
pakt z'n slaaptas uit z'n tas, - dat is het interessante stuk, - fuck!
kruipt erin, legt zich erop,
kijkt naar de hemel boven zich,
met z'n handen gevouwen achter z'n
hoofd, - zal hij in slaap vallen onder de sterren
of droomt hij dat alleen maar.

5.

(in een droom)

een ezel, helemaal in hout, uitgehouwen door z'n eigen handen, komt naar hem toe, verschijnt even in de verte, zomaar, en komt dan toch naar hem toe, de ezel bekijkt hem aandachtig, -lijkt het wel, of beter hij bekijkt de ezel aandachtig,... en de man en de ezel worden het eens met elkaar. zij bekijken elkaar. zij kijken naar elkaar. zij kijken dezelfde richting uit, en zien de ander.

iemand: ik weet dat je niet kan praten,
ik weet dat je me niet kan horen,
toch niet in jouw eigen ezel taal, maar
je voelt misschien wel iets
van alles wat ik voel, in jouw eigen ezel gevoel,
is dit, van alles wat ik wil, is m'n gevoel
misschien wel het meeste waar.

ik bedoel gewoon, als je 't kan voelen,
weet je wat er met me is, waar ik
het over heb, wat het is, ezel,... hoor je me?
nee, hij hoort me niet, (probeert 'ie aa' te zeggen)
(de ezel kijkt aandachtig)

ezel: ie aa.

iemand: jij en ik zijn niet van dezelfde zout soort gemaakt.,...

ezel: IA.

iemand: ..., soort, en toch hebben we meer gemeen dan je zou denken: poten,
een smoel, neusgaten, - slangen, een kop, ogen, jouw twee ogen in die van
mij, pupillen,... nemen we hetzelfde in ons op? IN ieder geval, *ezeltje*,...
iemand,... 'k ben echt blij dat je daar bent, je kijkt me zo goedig aan, hier
nu wel als een brave goeierd, ik weet niet wat ik nu moet doen, hoe 't
verder moet nu, maar nu wil ik jou hier bij me weet voel, zo goedig en
vrede, dat je kijkt, zo lief, naar me, voel ik me gerust, en goed, het komt
wel goed met ons,...
(de ezel draait zich om)

nee, ga niet weg, NU of nooit!

(de ezel loopt langzaam verder)

of toch, doe - ga maar weg,
lieve vriend,
'k zal je missen.

6.

(een mens komt iets vertellen de volgende dag, morgen)

mens: iemand zit rustig voor zich uitte staren , en niets meer, wat te dagdromen en zo, misschien leest ie gewoon wel een boek of zo, als ie tenminste een boek had, tenminste, maar hij heeft geen boek, oh nee, hij heeft echt niets om handen om handen, dus tracht ie maar z'n eigen verhaal te zijn, bedoelen, bedenken, in 't beste geval lukt hem dat, en lijkt alles eventjes zinvoller.

ik weet niet waar ie nu aan denkt, - wat ie doet, misschien is ie wel helemaal zot, misschien ook niet, niets van aantrekken, niets aan te denken,...

wat zou ie denken? ik zou

een moord doen om in z'n kop

te kunnen kijken...

heeft ie daar nou de hele nacht

zo gezeten, zonder bewegen, alleen... waarschijnlijk

heeft ie wel geslapen, of gedaan alsof,... getracht,

maar 't is toch koud 's nachts, en vooral nu met die regen.

ik heb niet gezien dat ie een

TENT bij had... een slaapzak wel,

ja, - of is dat een huisje dat ie heeft gebouwd,

dat hebben we duidelijk gezien,

verder niets, of zat er nog

iets in z'n tas misschien,

een trui of 3, om zich op te warmen

- voor als 't vuur uit was, de stakker.

zo helemaal alleen, och arme

toch, de stakker, de stakker, wat bezielt die gast?

zo alleen, ik wou dat het niet zo was,

ik wou dat ik het weet,

of dat ik hem even was, dan kon

ik er achter komen, waarom ie daar zo

halfzacht op z'n alleen maar zit te bidden...

7.

de ezel komt af en toe terug, maar nu even niet, nu is het nog te vroeg, straks misschien, en daarna misschien. hij komt vast en zeker nog 'ns terug.

(we zien het silhouet van de ezel dichterbij komen, en dan weer verder, steeds hetzelfde, steeds verder,... en verder.)

stem: de ezel is een heel geil heilig dier, wist je dat? wat voor ezel was het, - dat heb ik niet goed kunnen zien, een wijfje, en mannetje, welk ras, doet er niet toe, - het was een ezel, en ezels hebben een rijke traditie in lasten dragen. ze zijn dapper, moedig, maar vooral heel koppig. dragen hun pakje de bergen over, als dat moet, als het moet godverdomme, zijn ze in staat tot grootse daden, kunnen ze dagen en dagen achtereen, verder stappen dagen en dagen en dagen en dagen en dagen en dagen...

andere stem: (zachte vrouwenstem) de ezel heeft heel wat aan vriendschap. ben je lief tegen de ezel, dan zal die met jou hetzelfde doen,... 'n ezel kan niet liegen, je ziet gewoon aam hem hoe die zich voelt. voelt die zich goed, staan z'n oren zo, (toont het), voelt die zich wat minder, dan staan ze zo (toont het), voelt die zich barslecht, ja dan staan ze niet meer recht, dan liggen ze *volledig* plat op z'n rug, krijg je ze niet meer recht, 't zijn precies twee lapjes, of rokken uit moeders was die op de grond zijn gevallen.

andere stem nog: (zachte zwoele vrouwenstem, licht erotisch getint, in ieder geval heel sensueel) een ezel kijkt je *altijd* zo diep in je ogen aan, met deze ezel is dat anders, hij ziet je niet, hij voelt het gewoon als je kwaad bent, door je adem, hoe je daar staat onrustig te ademen, je bent kwaad, dus adem je onregelmatig en die ezel voelt dat. hij hoort het niet. hij voelt het. Ik kan dat moeilijk verklaren, maar deze ezel merkt gewoon, dat er iets mis is, met je, of je wordt wakker, en je denkt wat een heerlijke dag, en staat deze ezel jou daar toe te *lachen* grijnzen, zo van... jah joo!

je voelt gewoon dat het om deze ezel draait, er is iets met onze vriend niet mis, maar er is iets wat hem tot een heel bijzondere ezel maakt,...

(exit ezel) (zacht zwoele vrouwenstem)
dag ezel! dag lieve ezel! doe
vooral onnozel verder je eigen ding,
ezeltje *lief!* ezel... ezel...
eeeeeeeeeeeeeezel! ...

e e e . (stop) wat moet ik toch niet horen?
't is gewoon een ezel, - wat stel ik me
aan, en in welke windrichting is ie gegaan?

(STIKT BIJNA IN HAAR GEVOELENS VOOR DIE EZEL)

(iemand wordt wakker, krampachtig, gefrustreerd, pijn, gespannen.)

iemand: Zou ik nu verdergaan...
welke *windrichting* is ie uitgegaan?
ik ben hier weg, nee... *ik ga*, zou ik hem
volgen, ik moet dat beestje vrij laten,... maar ik hou het hier
geen seconde langer uit, -
het was hier inderdaad koud
vannacht, niet goed vannacht,
ik blijf hier geen seconde langer,
maar waar kan ik naartoe...
er is geen één van die boerenpummels
die me gezegd heeft waar de STAD ligt,...die richting, of die richting uit,...
was ik maar weer thuis!??
help, maria... zei ik dat?
wat is dat toch met mij?
ik wil hier al weer weg,
terwijl ik hier naartoe was gekomen,
omdat het ginder ook niet
goed was, waar ik vandaan
kom, daar was alles slecht en saai,
en traag, en doods... maar hier
wil ik nu ook al weer weg?
wil ik hier ook al weer weg?

(hij kijkt ontgoocheld *dagdromerig* voor zich uit, lijkt aan iets te denken,
-
valse muziek speelt, en hij sluit even z'n ogen, even is ie weg, ...)

(dia- tria, misschien wel decaloog)

WIJ ZIJN DE 3 ZIGEUNER STADSMUZIKANTEN.

3 straatmuzikanten komen.

daar zijn zij op weg naar de stad.

kom met ons mee. kom terug met ons mee?

(in lompen gekleed, verarmde sukkelaars,

maar ze hebben instrumenten bij,

die ze in koffers op hun rug dragen.)

muzikant 1: hey, kom met ons mee!

muzikant 2: we gaan naar de stad, terug

de kant op, terug

kom met ons mee, terug.

muzikant 3: het wordt feest! terug

kom mee,... man,...

het wordt altijd opnieuw feest ginder in de

STAD... terug

ze verwachten ons, ze zitten op ons

te wachten, en we nemen je gewoon

mee, kom mee man kom mee

marscheer met ons mee,... terug,

- je begaat een grote grove vergissing,

dan voelen we ons nog meer op ons gemak.

iedereen die ons ziet, sluit zich

bij ons aan. we vormen een

lange stoet van sukkelaars, ook al zijn we maar met 3,

die de stad overmant en

haar bijna doet openbarsten

van glimmend genot.

iemand: ik heb trompetten horen

schallen,...

muzikant 1: dat waren wij niet!

muzikant 2: er zit daar iemand , in het gras, aan de kant, hey,... kom met ons mee, wij spelen doedelzak, viool of iets anders, trekzak, zul je bedoelen,...

muzikant 3: waar zit die dan?

muzikant 1: die zit daar in 't gras,
aan de waterkant,
op z'n dooie gemak,
het ziet er geen boer uit eerder een vent.

daarvoor is ie veel te schoon gekleed, vraag of
ie met ons mee gaat, - schoon gekleed.

we kunnen nog wel wat gereedschap verdragen!

kan je zingen?

muzikant 2: is ie aardig. dat gaat vanzelf,
tuurlijk is ie aardig,
als ie kan zingen.

muzikant 1: vraag hem dat zelf?

muzikant 2: hé, ben je aardig?
kan je zingen?

iemand: (zingt) ik zeg zing niks, want
ik weet niet wat ik moet zeggen zingen.

muzikant 3: (zingt) er zijn geen series meer,
er zijn geen verhalen meer,
die ik niet heb gezongen,
ik heb het allemaal bezongen verzonnen,
in ieder oud nieuw verhaal
is er één van
vroeger.

iemand: (voor zich uit) hoe gaan
we dit overleven?
nee, ik ben niet kwaad, of beu of zo, maar
laat me hier niet zitten.

muzikant 1: je wil *niet* met ons mee?
weet je wel wie hier voor je staat:
de 3 zigeuner stadsmuzikanten mannen.
wie ons gezelschap zoekt,
vertoeft in hoogste kringen.
wij geven ieder goed compagnie:
graaf, hertog, vorst, lakei, allen zoeken zij
ons gezelschap op, want wij zingen
en dansen en bezingen het leven, zoals
ons werd voorgedaan, schoon, volmaakt.

(de 3 muzikanten lachen. hun muziek
is in 'n slaperige slaapmuziek,
een wiegelied, overgegaan,...)

muzikant 1: ..., aan de andere kant wachten hen
grote avonturen. zouden we niet verder gaan?

ahum, ik heb gezegd, gezwegen,
gedacht, maar jullie
raden het wel,
op m'n tong gebeten,
geprobeerd het niet te zeggen,...

muzikant 2: ik zie aan je ogen, je handen, je hele
wezen dat je verder wil gaan

we gaan verder (ze kijken naar hem), zonder hem.

laten we hem hier zo achter? voor dood?

waarom niet?

jammer,...

jammer toch,...

hij had met ons mee gemogen.

ik had hem graag gemogen.

zie hoe rustig hij slaapt,

schoon DNA, nochtans (zegt de enige vrouw in hun midden)

hij is van geen kwaad bewust,

't naderend afscheid,

onheil?

er is een goeie hand die op hem rust.

't is een onschuldige die daar rust.

(ze maken een kruisteken)

dag, lieve jongen, *je hebt één ding*

met ons gemeen niet, je laat je hand

hand niet los, als je voor *ie* de snaar heeft

aangeraakt,...

(ze verdwijnen even langzaam luidruchtig, als ze zijn gekomen)

(terwijl ze verdwijnen kijkt iemand hen

verdrietig, *vol weemoed, ontgoocheld, tedere liefde, ellendig, sympathie,*

verlangen, vol spijt, hij had best met

hen mee willen gaan.)

iemand: nu zijn ze weggegaan,

ik had met hen mee

- verdomme toch , willen gaan,

waarom heb ik 't
gewoon niet gedaan?

9.

iemand: er is geen één woord, dat ik
nu kan bedenken, dat kan
uitdrukken wat ik voel, of niet voel,
denk, voel, of moet doen. voor ieder woord is een
ander woord tekort, voor iedere zin
kom ik andere zinnen tekort,

ik ben niemand en of iemand
ik heb geen naam en of 'frans'
ik kan niet zijn hier, zoals jullie
onder de sterren
liggen slapen.
de beesten, zich van geen kwaad

bewust

ik ben onzichtbaar, zichtbaar natuurlijk,
ik ben goed bewaard, bedreven in 't achter laten,
de liefde niet te

bedrijven,

ik word 't liefst met rust gelaten
NIET DUS! WEL DUS!

ik

verzin voor mij geen toekomst, - die is er

niet
meer

- al lang

voorbij

ik heb m'n verleden achter me
geluiden,

ik..... ik..... (stottert)

(moet kotsen)

(verbeelde stem in z'n hoofd)

stem: heb jij...

iemand: nee.

stem: heb jij...? iets?

iemand: nee, ik heb niets. goed? laat me
nu met rust (kotst) oké?

stem: heb jij niet? iets?

iemand: nee (kotst nog meer) laat me nu met rust, oké?

stem: oké, dus jij hebt 't niet... iets... gevonden.

iemand: nee, ik heb 't niet gevonden, gedaan, of gehad, LAAT ME MET RUST!
en kijk me

niet zo aan, trut, laat me met rust,
godverdomme toch

(stilte) (alleen nog wat gekots)

stem: wat heb jij dan? iets? ... of niet...

iemand: (kijkt traag op) ik zeg het je... nog een laatste keer , meid...

ik heb niets. (kijkt boos, en denkt

'laat me met rust,

of ik ga kotsen)

stem: waarom kijk je altijd zo boos?

iemand: ik kijk niet boos?

**stem: jawel, je bent, en je kijkt zo boos als maar kan,
je kijkt boos.**

iemand: ik *kijk* ben niet boos, -alleen maar behoorlijk geïrriteerd,
omdat ik moe ben,

ziek ook. ben je moe, ziek nooit?

stem: nooit. wat heb jij dan? - dat ik niet heb -

- als ik mag vragen.

iemand: JA, vraag maar, ziek, levensmoe misschien, kan dat niet... waar
zijn?

stem: je bent bang..., ziek, moe... ach zo...?

iemand: ach zo? misschien ben ik bang , ja?

misschien... (kotst nog een beetje)

(stilte) MAAR NU NIET GA WEG

LAAT ME MET RUST.

maar laat me nu met rust,

alsjeblief. het is veel TEVEEL voor mij!

... makkelijker zo, als je me zo hier

laat - , dan kan ik wat slapen kotsen

niets doen,

of toch gewoon rustig voor me uit

zitten staren, bidden, trachten te geloven dat 't goed gaat

beter komt

goed komt.

dan heb ik wat te doen.

braaf vallen

wachten

af (stilte)

hé,... wees lief...

doe...dat... oké,

nee,... nou...

nou...

stem: nee.

iemand: ik ben ziek!!! ik ben moe? ik ben bang? Nee.

GODVERDOMME, ik zeg het tegen jou, en laat me met rust (maal 10)

och, godverdomme...

klote, KLOTE, moet het nog duidelijker?

ik voel me goed klote (maal 10) (steeds harder om zichzelf er van te overtuigen)

(kotst nu heel hard over zichzelf)

moet ik het in de lucht schrijven? (stilte) (kijkt vragend om zich heen)

waar ben je nu? (stilte)

er is niemand. die is weg (veegt z'n mond af, z'n ramen) fuck, zeg ,...

shit,... jammer toch, KLOOTZAK? TRUT, STOM zeg,

ik had het wel leuk gevonden als ie was gebleven.

`k weet niet, `k had haar wel leuk

gevonden, - als 't een meisje was,

een vriendje, maakt niet uit,

als 't een jongen was ook,... (voelt zich nog wat ongesteld)

ach, wat bazel ik toch.

stem: een hoogst persoonlijke hoogst poëtische levenshouding.

iemand: ik vertik het om dit te doen, ik doe het

gewoon niet, - ze kunnen me vragen, slaan,

dwingen, ik zal voor hen geen liedjes

meer zingen,...

stem: hoe hou je de positie van de buitenstaander aan? ('n vraag voor later)

- daar ben je nu niet klaar voor. zonder onder te gaan? waarom zou je dat moeten doen?

iemand: ik vertik het, ik doe het niet gewoon,

ik ben geen verdwaler,

verhaler, verteller, vertaler.

- lafaard gewoon

ik kan wel zonder

kan

denk ik toch

kan

kan

kan

kan

kan

(kotst) en laat dat kotsen nu toch eens

OPHOUDEN

(kotst nog een keer)

10.

(de natuur dient zich nu in allerlei vormen aan onder vorm van een heel mooie vrouw een personage aan)

zij komt dichterbij, een jonge vrouw, naakt,... heel mooi,

verleidelijk

teder, zacht,

sexy, NAAKT,

borsten, - dat denkt hij toch,

rechtopstaande

tepels,

billen,

mooie harde

tepels,

iemand: jij bent mooi.

natuur: (lacht) dank je.

iemand: je bent zo mooi (moet bijna weer kotsen)

natuur: ben ik dat?

iemand: je was altijd al mooi.

je ik was mooi, ooit.

doe je kleren uit.

natuur: waarom zeg je dat?

iemand: 'k vind je gewoon mooi.

natuur: dank je...

iemand: doe je kleren uit, NU!

natuur: nee.

iemand: Je bent zo mooi.

stem: hij zou willen dat haar tepels trillen van 't compliment,

gaat even

snel op en neer, beeldt hij zich in.

natuur: meen je dat?

iemand: mooi? mooi.

stem: tussen haar benen wordt vochtig, zou hij willen.

iemand: DOE JE KLEREN NU UIT

natuur: nee

(zij voelt dat hij het meent, en beweegt naar hem)

iemand: je bent echt mooi, verdomme ja,

'k realiseer me dat nu pas,

(trillerig, en verzwakt)

maar je bent mooi

je lijf is mooi

je handen zijn mooi, - daar ligt veel in

je hart is mooi

je bent gewoon mooi.

(wil z'n trillende handen uitsteken)

(natuur glimlacht)

natuur: dat is alles, wat je zegt wil doet, dat 'k m'n kleren uit doe?

iemand: Wat moet ik dan meer zeggen?

JA? doe uit je kleren.

dat 'k je mooi vind? en vinden zal.

natuur: nee.

wat wil je van me? lieve jongen, of meisje,

wat maakt 't ook uit...

iemand: (verbluft) helemaal niet. of...

moet ik u dat... zeggen... gewoon je kleren uit.

natuur: nee.

wat wil je van me?

NU?

stem: ze kijkt hem doordringend aan.

zou hij willen dat ik hen zag?

iemand: je weet wat ik wil... van je

DOE je kleren uit...

natuur: wat wil je? van me, nee,

nee,

iemand: ik wil je... helemaal niet gans

nu zonder kleren,
natuur: nee, wil me dan, maar echt, niet lang, laat
het me voelen , NU,

stem: ze pak me vast, zou hij dat willen?

iemand: je bent bloedmooi.

doe je kleren uit.

natuur: *grijp* kus me dan NU

stem: zou hij willen.

iemand: maar ik kan niet. NU!

doe je kleren uit.

(maar dat doet ze zelf niet, ze houdt ze voor hem verborgen)

natuur: nee neenee nee

je kan het.

stem: ze pakt z'n hand vast,

legt die op haar

billen VOORSTE...

voelt de tepels, hard, zou hij willen,

hij wil een condoom

grijpen, maar zij is

hem voor

natuur: (ROEPT)

IK DOE

M'N KLEREN

NOOIT UIT

VOOR JOU!

maar geen stijve.... (tikt op z'n hand,

dat zou je

die naar het

condoom grijpt)

(draait zich terug om)

WEL

WILLEN

wij zullen samen vechten of ondergaan!

MAAR IK DOE ZE NIET UIT!

iemand: doe ze uit! we zijn al ondergegaan. ('t condoom valt)

we ondergaan - ze vechten. hij wil zich losrukken.

(onder gaan of

hém ondergaan

- lees het,

hoe je wil)

stem: ze pakt hem vast, ze zoenen elkaar onophoudelijk.

ze pak me vast, zou hij willen,

grijp me,

bijt me traag

duwt hem zacht

achterover,

neemt hem

in zich,

langzaam,

lang, ontevreden.

tussen haar benen wordt 't vochtig, zou hij willen,

zij voelt dat hij 't meent,

ze zou

zo

kunnen

klaar

komen,

en beweegt

haar benen

waardoor

de lijntjes

van haar

geslacht

tegenover

elkaar bewegen.

- ze komt

ingehouden

klaar.

- een

merel

fluit.

Hij in

haar, komt in haar klaar, zacht, ZAAD schiet nu in

haar wortel.

iemand: doe ze uit.

(hij kijkt om zich heen, maar er is niemand

zou hij willen,

zou hij willen, maar 't gebeurt

MOOI NIET, N IET

N EE
HA!

(zeer prevelend voor zich uit, haast biddend)

de natuur is mooi

(heel zwakjes)

maar wij zullen samen ten onder gaan.

willen

doe u ... UIT ... voor mij

onder gaan..., wat zei ze nou?

(kijkt om zich heen) waar is ze nou?

(moeilijk te
achterhalen
wat waar is,
wat niet)

stem: 't is stil, windstil, muisstil,

stil zacht, - o zo mooi,

en 't wordt alweer nacht, donker,

pikkedonker,

en zo,

slaap maar jongen, je hebt nog dromen

voor je...

(hij kotst nog een laatste maal)

dagdromen, nachtdromen over voor je, nog veel maar niet voor vannacht.

zij doet haar kleren niet UIT, en forever!

iemand: je bent *mooi* schoon, zo schoon, *mosquito*,
schoon haast voor woorden, en klanken,
en doornen, en stoten
en boren, en loslaten
sorry
'k heb
mezelf
niet
meer
onder
controle
meer

schoon

natuur: (zwijgt) (is een dodelijk vermoeide vrouw)

iemand: kom, leg je naast me neer,

we zijn zo uitgeteld

we zijn hier nu toch samen

jij en ik,

leg je hier gewoon , neer

leg je zo gewoon als je kan, neer

naast mij, en onopvallend

zodat niemand in de gaten

krijgt wat we aan het doen zijn, van plan zijn,

jij en ik,

wereld nieuw maken.

leg je gewoon naast me , neer

oude schijtwijf,

hoor je dat? in een bolleke.

natuur: (legt zich naast hem in een bolleke

te slapen tegen hem) en hij tegen haar.

iemand: (hij kijkt uit over de vlakte) 't leven is te, zo, te leven

en te zeggen dat ik hier nu al 4 dagen

woon, ik heb nooit honger gehad

alleen gehoopt en gebeden

dorst, warm..

'k heb nooit dorst gehad.

nooit zelfs geen honger, - kan je nagaan..

stem: nu is 't over...

iemand: 'k heb bang gehad kou

ik heb vlagen van waanzin te verduren

gehad, bijna, - dachten ze
dat 'k gek was,
'k zag iemand mensen op mij afkomen
(hij ijlt)

-wie waren dat!?
'k heb er schoon genoeg van - nog niet gehad
'k had er schoon genoeg van, - nooit gehad,
'k heb gezworen - en gevochten, en bedrogen
en bezweken

verloren - en bedrogen - in de vorige oorlog -
en bevroren - verloren

stem: zachte lieve stem. nu is 't over, jongen,

iemand: gehoopt en bevolen, jouw zwoel
lijf lichaam gehad, gevoeld, erin gewoeld met al m'n tanden,
(hij ijlt) verloren verlorenverloren
lorenverlorénverenlorenverlerlo
verloren (zucht) verlenverlorenve _____ haas
en nooit zoveel tegelijk aan gehad, - al die nette kleren,
WIE VERSTAAT DAT?

wat zou er nu met mij gebeuren.

kan - als ik dat maar weten kan,
zal

, komt de schone vrouw terug,
zij terug! heb ik haar verloren, - nooit gehad,

verzonnen,

of toch gehad,

verzonnen,

heeft zij mij
komen de muzikanten terug
verkracht

verzonnen

'was ik'
wie wil nog van me weten
haar
komt de ezel terug
sex

verzonnen

speelding?
hem mis ik nog het meest
reddeling

ezelin, vriendin

ge hebt 't juist gehad

stem: (zacht)

iemand: A aaaai

ezelin, vriend, in

't was er niet niet raast, gezat
erop

stem: (zacht)

iemand: Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

't was zoals ge zei, ezelin, vriendin,

stem: als simpel, poepklaar

iemand: Aaaaaaaaaaaaaa (zacht)

't was zoals ge zelf zei

zoals het zou worden,

éénduidig en simpel, m'n antwoord

had ik klaar

ik heb haar nodig gehad -

wie was zij.

in 't stuk stond geschreven

'de natuur', maar ik

wil weten wie daar voor

me stond, met haar recht opstaande

ezelinnentepels,... wie was dat?

dat antwoord krijg je niet,

dat weet ik,

dat antwoord is er niet,

dat weet ik,

geef me je melk te drinken, ik

heb dorst, ik verga haast

maar toch wil ik 't weten,

wat zal ik doen,

m'n zelfgekauwde toekomst

reepje voor reepje

kapot scheuren,

't stuk aan repen scheuren,
achter iedere bladzijde
zoeken naar een
spoor van haar.
zij is er niet, ik weet het...,
maar toch zal ik haar zoeken in 't
onbekende. 't verre,
't onbestemde,
't onvertelde
'k weet - niet- meer-wat

stem: (zacht. zacht. zacht)

iemand: en ik zal haar vinden,
misschien heb ik haar al gevonden,
zij leeft in jou, zij leeft in
mij, nee niet... verder
zij leeft daarBUITEN, zij is
de ander...
ezeltje, breng me naar haar toe,
zij is de anders, anders,
breng me naar haar toe, of wil je
dat ik het voor je doe?
Breng me naar haar!
Breng me !
Breng (maal 6) Brengezelinnnnnnn
en van overal komen
mensen met
manden vol vruchten, en water,
-god, wat heerlijk,
goud, en al de rest
aangespoeld
gaven aangelopen,
de ze één voor één, één voor
één voor één voor voor naar hem neer
één
en nog één, en nog ééntje
(stilte. hij kijkt om zich heen.
hij denkt, zo bedoelde ik 't niet.)
maar 't is er nu toch, dus...?

zetten

Waarom niet?

stem van de ezelin:

zie je de appelsienen. die zijn voor jou.
zie je de appels, trut, het fruit, de
bananen, de pruimen, zie je de mango's,
de ananassen, de apen, ...
en al 't lekkers: dus? - voor jou
zoals je waarschijnlijk al had verwacht,
zie je de appelsienen, en de rest
watermeloenen, en zo,
honing, waterpotten, en zo,
proef je de ananassen, nu al?
zijn ze rijp? richt je mond op, laat me
dat 'ns binnengieten, drink ervan,

proef ervan
spuw uit,
eet ervan...

't is allemaal voor jou, - dat is 't altijd
geweest, maar jij had
't alleen niet door.
(stilte)

hij huilt.

iemand: maar ik wil dit niet, - ik hoef dit niet,
wie heeft dat voor me
ik wil dit niet, ik heb dit
niet gevraagd, nooit aan
gedacht zelfs, - dat moet jouw gedacht zijn.

**stem: dit is wat jij zij achterlaat bij mij, ... voor jou
dit is waaruit jij zij bestaat**

hij (iemand): ezeltje, ezeltje, ezeltje,
'k veracht je

(de ezel komt weer tevoorschijn)

ezel: ga je op m'n rug zitten?

me verkrachten

kom, 'k zal je dragen

vertragen

iemand (hij): maar ik wil niet gedragen worden, - ik ook niet.

ezel: kom, zet je op m'n rug, en blijf daar!

en glij eraf, zet je, en glij eraf.

zet je en glij eraf, NU,

zet je en glij eraf,

zet je en glij eraf,
zet je en glij eraf,
zeg het nog één keer
zet je en glij er___,
zet je en g_____,
zet je_____,
ze_____ ,

(de ezelinnen
dragen
hem
samen
op
hun
rug,
samen
in hun
armen,
brengen hem ergens heen,
waar hij beter ZIT, hij komt langzaam bij)

(hij (iemand) kan niet anders dan lachen.
eerst huilde hij, maar nu
kan hij niet anders dan lachen
hij glimlacht,...
en dan veel later na heel wat schaterlachen
veel blijven vallen
lacht zich kapot, - een breuk
en breuk, breuk,
zou hij wel willen,
-dat!
maar in de praktijk glimlacht
hij,
niet alleen maar,
hij doet het voor waar,
zich rot...
hij - glimlacht- ☺
voor de eerste keer, sinds
en kapot, - meteen-, en ja ! !)

**stem: waarom wil je nu een ezelin
- na alles wat je hebt**

gehad?

een ezelin - waarom ben je zo laag

gevallen?

iemand: (lacht) ik wil geen ezelin, zijn

ik wil mijzelf zijn, god nog aantoe.

(joelt) joeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoeoe!

oeoeoe

- dat doet pijn...

(van de glijbaan af als een klein kind) geef me iets!

- code.

geen regels, nee,

stem: hij heeft ik heb die vrouwen gehad,

en sindsdien... en heel veel bloemen.

laten we even ernstig spreken

(stilte) ernstig... zijn olijven,

tussen zijn u en mij...

in stilte... ergens in de oerstilte

van je hoofd

waar nog wat en dan de stilte, alleen van jezelf,

niet de rest,

de rest is rot.

... stilte ken je dat?

al lang.

hij (iemand): (zwijgt)

stem: je hebt haar vaak gehad, zeg je nu,

maar weet je wel zeker

dat jij het was zelf was

, die haar zo voor je had,

die haar het vaakst had,

en dat jij het was (die haar heeft gehad)

Dat je al lang bent verbannen uit

deze wereld, - dat wist je al lang, van de anderen.

je had je eigen macht,

was ik dat echt?

Dat was jij echt niet.

heb je jezelf herkend niet herkend?

wel herkend

die zachte hand, en dat bloed zat overal.

alles voelde zo zacht.

iemand: maar 't was nooit de bedoeling dat jij
hier op uit kwam.

ik herken dat (maal 6) die onderbuik,
je onderbuik.

zat helemaal vol

die handen, je handen,

vannacht zijn dezelfde handen

net als die van mij

waarom is de mens zo vol van zichzelf?

en van alle anderen, die vol zijn van hem?

je hebt om haar gesmeekt, gebeden,

in angst gezeten, gepreekt, gezeten, verleden?

maar 't was jij, jij met je

grote ouwe mannensmoel

kadansspel.jij, schat, was dat.

Dat was jij, gene zever,

dat waarde gij

(stilte)

(hij glimlacht)

ik denk dat ik op de glijbaan zit.

dat heb ik op de glijbaan gevoeld,

'k heb 't altijd geweten.

stem: gij 't waart

dat gij 't was

gij, Schat!

iemand: vanaf nu geen jij, gij,

maar alleen nog zo van die woordjes:

prootje,

maar de anderen?

iemand: (alleen) (terug gezond en wel)
 ik verstop me nog liever. ik verstop me
 helemaal, veel liever, ik trek muts diep over m'n kop, dieper nog,
 ik ben er niet, onzichtbaar, zoals altijd al geweest,
 ben er helemaal niet meer, ik verstop me niet, ik
 ben er toch niet, ik verstop me nooit,
 ik probeer er niet te zijn, niet ten laste te zijn,
 ik...
 ik...
 ben...
 er...
 niet...
 ik heb geen naam meer, - die ben ik vergeten,
 ik besta niet meer,
 't is bijna gedaan, met mij.

waar ben je
 wie ben je
 'k heb je zo lang gemist. ben jij
 dat. ben jij het?

(roept) BIST DU ES,

LIEBE FREUND,

KERL

ben jij dat? ik heb je zo graag gezien gemist.
 is 't waar dat jij ook veel om mij geeft,
 hebt gedacht? ik dacht vaak alle
 dagen aan jou, behalve vandaag en op zondag,
 mijn vrouw is dood, al lang? - en op die dag
 moet ik met haar praten, altijd op dezelfde dag,
 moet ik naar de mis, en al de rest,
 en naar 't graf, hier en nu
 naar 't kerkhof ga ik minimum
 één keer per week, per dag, per seconde, in mijn gedachten,
 maar waar ga jij zoals naartoe, vriend! en hoe is
 't met jou, alles goe? ik heb je zo
 gemist, en 'k kan het niet laten,
 maar 'k heb bijna nooit aan jou gedacht,
 kom hier in mijn armen,
 dat ik je versmacht,

laat me je dood knuffelen, en ja
(houdt zich staande)
waar was je? waar zat je? wat deed je zoal?
'k heb alle dagen aan jou gedacht,
gewacht, *en gewacht*, verwacht.
heb je dat gevoeld?
ik bedoel, heb jij iets gevoeld.
voel jij *ik*?

'k wil je d'r bij hebben,
'k wil je d'r gewoon bij hebben,
gewoon waar je bent, *dat je d'r bent*,
dichtbij mij
iedere keer
zoveel mogelijk
niet een beetje
niet af en toe
soms wel een
keertje

CONSTANT
ALTIJD
N OOIT

(*het begint te regenen*)

(stem herhaalt alles wat hij zegt,

in de hij-vorm)

oké, ik pak houten planken
die 'k ergens vandaan haal, ik
weet niet waar, ik *haal* trek
takken uit de grond, ik sleur
bomen om,
en nu begint 't ook nog te regenen,
ik ga door de regen, door de modderplassen,
met mijn vracht, ik sleep mijn
vracht het hele eind de heuvel
op, door de modderplassen, terwijl
het hard regent, en de regendruppels
de modderplassen nog voller maken.

oh, fuck, het regent nu ook nog

(stem, bij alles: **HIJ NIET, - DAT DOET**

HIJ NIET

(het gaat harder regenen)

DAT DOET HIJ WEL)

ik tracht de stokken zo
tegen elkaar te plaatsens zodat
er nergens nog *overall een gaatje blijft*,
regen tussen kan,
ik pak hele lange takken en buig die om,
ik bind die takken samen,
van die takken maak ik planken,
ik zoek bladeren,
ik zoek modder,
met mijn handen grijp ik in de
doorregende modder
en de modder wrijf ik over
de takken en de bladeren uit.
ik wrijf m'n gezicht met
modder in, nee dat doe ik niet, -dat doe ik wel!
ik grijp naar modder, laat
die tussen m'n vingers vallen,
mors modder overall,
ik bevrijd me van de modder
door onder de takken te gaan schuilen,
eerst maakte ik gaatjes,
stak daar de stokken in,
stampte de aarde aan,
en als de stokken vast zaten,
legde ik er m'n planken over, -) ik geef toe,
er stroomde nog water binnen,
deze constructie hield de regen helemaal niet tegen,
maar... 't was minder nat.

de wind had het iets
moeilijker om tussen m'n oren te kietelen.
m'n adem voelde warmer,
ik voelde me beschut
(in de verte zien we een gestalte)

Daar komt een eerste vriend aan.
benieuwd wat hij zegt
doet
vraagt
handelt?

niet?

*(wat hij meeheeft,
wat hij doet,
wat hij meebrengt,
en zelfs al brengt hij
me niets...
't is wat hij zegt)*

vriend, ben je een vriend?
toch zeker niet?

de stakker,
 hij keek naar mij, hij luisterde
naar mij, hij nam *alles* in zich op.
 hij verveelde zich een geen seconde moment.
 hij was *één en al* oor,
 en oog, EN TANDEN.
 en MOND!

hij was oor.
 zijn oor *werd*, groter,
hij hoorde mij.
het oor hoorde *toe en hoorde dat ik*
het was die tot hem sprak
 oor hoorde *mij*,... (maal 10)
 ook hoe ik *hij* huilde , oef !

en koude
 wind steekt op,
 de wolken jagen over het land,
 veel

zucht, de wolken gaan zo snel
 en straks begint 't nog te regenen.
 zie je die donkere wolken?
 daar zit regen in,
 bakken regen,
 als dat er uitvalt,
 hou ik 't niet meer op,
 hoe je 't niet meer uit,
 met bakken tegelijk
 karrenvrachten
 vol

buiten was het regen kou regen koouuu
 en binnen was 't oergezellig, en
 schuilden heel veel stemmen door elkaar.
 schreeuwde, misschien een vastgebonden vrouw,

ik was buiten,
 en zij nu binnen,

ik voor altijd BUITEN,
zij voor altijd binnen.
in de modder, door elkaar,
grijze spatten overal in m'n gezicht
zij proper, zoals het hoort
ik oud en vuil en versleten
voor m'n tijd
van al het lange wachten
en de kou en de regen
en zij niet oud, niet smerig,

proper...

alleen maar proper,
en ik vuil,
en zij proper,
en ik vuil, en versleten, verlaten,
alleen,
als ie eenzaam is,
wel,

zeg dat ie bij ons komt!

ie moet subiet weg!

en ik proper,
en zij vuil.

15.

d'r komt iemand op me af, die is vriendelijk
maar ik kan 't niet goed zien, want ik heb
overal pijn, kou - toch voel ik gewoon
dat 'n vriendelijke mens zijn. Wat zou
die z'n bedoeling zijn?

- hé, jij, hey jij, stranger, hé, gij,
hé jij, hé jij hé jij, stranger, (stilte)

hé jij

hé jij hé jij, hé jij

stranger

hé jij hé jij hé

jij

s t r a n g e r

s t r a n g e r

hé (glimlacht) y o w,

(je bent oké)

'k hou je al een tijdje in de gaten,

ik en m'n vriendin,

zie je m'n vriendin,

dit is m'n vriendin,

hé, jij... (lacht)

waarom doe je dat, zo zeulen

met al die gewichten?

wat vind je daar leuk aan?

je bent wel grappig,

- weet je dat niet van

jezelf .

iemand: nee,... euh... ja

(denkt bij zichzelf)

ik wou eigenlijk

niets zeggen.

- hé, jij, hé, jij, stranger...
zoals jou, zien we er hier
niet veel,
jij bent anders,
wat heb je daarvoor gedaan?

iemand: anders?

- hé, jij, ja, jij, stranger,
bent, different,
anders,
(lacht)
waarom lach je zo grappig?

iemand: lach ik dan?

- je lacht bijna onhoorbaar.
alleen ik kan het horen,
ook al zie je er verdrietig uit

iemand: ook al zie ik er verdrietig uit?

- hé jij, ben je ziek, of zo?

iemand: ... j a ...

- nou,...N

iemand: ... (stilte)

- wat wil je dan, stranger?

iemand: ik weet het niet.

- denk je dat 't ooit nog over
gaat..

iemand: 'k ben bang van niet.

- Hé, jij, stranger,...
s t r a n g e r

S T RRRR A -
N GGEr RRRRR

iemand: (herhaalt langzaam) STRAnger.

- SSSSSSTRRRRRRRAAAA
n geger

STRAnger .
STRRAnger

STR anger
STR anger
STR anger
STR anger
STR anger

STR ang
ST anger
ST anger

ST _____
S _____

(stilte)

lange stilte

(ze kijken elkaar aan)

het blijft stil.

(zij blijft alert)

dat is alles.

(echo)

bevrijd, vertwijfeld, gegijzeld

- hey you, little stranger,...

ik dacht dat je niet meer zou komen
ik dacht dat ik jou niet meer zou zien

ge dacht misschien dat ik niet meer zou komen zou verschijnen

iemand: nee, ik dacht echt dat je niet meer zou komen

- maar ik verscheen helemaal op
 't eind van de horizon.
 van 't verhaal

nog gekomen

gewoon omdat je achterloopt

iemand: ik zie 't al, je *ligt* weet weer achter ligt
't zal wel zijn omdat
je komt gewoon overal te laat, op schema.
daarom ben je nog gekomen.

- geef me je hand, dan neem ik je mee
(maar je moet hem wel geven)
heb je nooit gedacht hoe makkelijk het
zou zijn, om met z'n twee op stap te

gaan?

of nergens meer naartoe te gaan
(ze omarmen elkaar)

Hij is zo blij
 dat hij haar heel
 innig omarmt

stem: we dromen elkaar
 god wat een
 heerlijke...

wat een zegen

(en hij trekt zich niet van haar los
ze omarmen elkaar
verschillende malen,
bijna om te versmachten,
maar 't voelt goed, en veilig)

iemand: god, wat een opluchting!
god, wat doet dat deugd.
zo *allen* tezamen

- Hey, little stranger,...
(hij laat haar nog niet los)
'k ben blij, 'k heb je zoveel te zeggen,
d'r is mij veel dat
ik je moet zeggen,
vertellen,
opdat je zou begrijpen hoe
blij ik ben dat
je er bent.
little stranger,

iemand: jaja,... yei... ja ☺

- ten eerste, ik wacht hier al dagen
op een teken, dat er iets gebeurt
dat ik weet dat ik hier moet
blijven, dat dit de goeie plek is.
maar er gebeurt niets, niks...
en ik heb niemand gezien, al dagen,
kan je je voorstellen hoe dat voelt,
ik ben hier naartoe gekomen met heel veel hoop

heel veel

verwachting
ik ben hier naartoe gekomen van ver
heel ver, helemaal alleen, al dagen,
heel die tocht naar hier alleen gemaakt
en verdwaald, en dan hier op
deze plek - gehoopt, en gevallen, gewacht, afgewacht eigenlijk,
of er iets zou gebeuren, waardoor
ik kan zeggen, of beter, liever dat

iemand, jij het me kan zeggen dat
'k hier mocht blijven, dat ik niet meer verder moest gaan.

...

iemand: jij moest het me zeggen
omdat jij alleen weet dat ik
een little stranger ben, wie
ik ben. Daar heb ik je
aan herkend..
de anderen gaven me geen

je hebt me naam,
een ze vroegen waar ik
naam naartoe wou
gegeven ,

- oh ja,... yeah ☺

iemand: ja,... (stilte, hij kijkt wat verlegen weg)
meer valt er niet te zeggen

Oh ja, toch dat ik heel
ongelofelijk blij ben dat je hier bent
(omarmt haar nog een keer)

stem: een innige omhelzing, keer

op
keer
op keer
op keer
op keer
op keer
weer nog een keer
nog eentje, ja
nog eentje
nog eentje
nog eentje

- wat dacht je dat er zou gebeuren?

iemand: 'k weet het niet
ik zie overal gelijken, mensen
zoals mij,

die ook zo eenzaam zijn,
die daar ook zitten zoals

mij,
ik

alleen, - blijven zitten?
ze blijven zitten, zoals ik,
ze zijn zoals ik,
zo zijn ze, zoals ik,

mij,

zo.

17.

stem: the way of the blue magician

true

- the way of the blue magician -

blue

blue

b l u e

b l a u w

w

w

w

iemand: we zijn alle gelijk ezels,

zij: kiekens, konijnen,

pluimvee,

'n varken met roze snoet,

een

ganzen, die maar kwaken,

maar ezels... ?

ik geef je iets,

een steen

ik wil je deze steen geven

ik wil je echt iets geven -

dat je ook kan gebruiken,

draag er dus zorg voor,

of niet, je kan 'm gebruiken,

deze steen (haalt steen tevoorschijn)

(toont de steen)

is voor jou

draag er zorg voor, of niet,

maar ie is van jou...

deze steen? (de steen glimt)

ik geloof van wel (ze streelt hem zacht,

met een eigenaardige glimlach)

het is een steen, die hier heel

lang geleden is gelegd door
iemand anders, - ...
deze steen zal jou behoeden.
deze steen zal jou onttrekken
aan alle negatieve stemmingen
deze steen zal er zijn voor jou
als je hem nodig hebt,
deze steen is er één voor jou,
denk ik toch,...

het is een steen
 een steen
 een steen
 (meer zegt zij niet)

18.

stem: *the way of the good magician.*
nu ligt het er wel watt e dik op? hé

heb je die steen ge
ik geef je iets

of niet
nee!

- pak hem VAST.
Het is geen steen,
het is een steen.
pak je steen
pak 'm nu
en zeg me nu na
- steen - langzaamaan.

iemand: nee, dat doe ik niet.

zeg me na 'steen' - langzaam
zeg 'steen', nu
weet je, zing steen,
wees steen,
ben steen,
ben je van steen. (lacht) jij bent van steen,
maar ik heb je gevonden, jij, hier nu gevonden.

iemand: nee, dat wil ik niet

Pak je steen, komaan, pak hem nu,
't is maar een steen,
of ben je bang?

iemand: ik doe het niet, nooit.

Kijk naar me,... naar, en naar je.
je steen, Doe je
niet nu? Pak 'n dan
stevig vast,
omklem hem met je
smalle vingers,
één voor één

in de je steen
gedrukt voor eeuwig, fossiel.
... 't is jouw steen -
vergeet dat niet

iemand: ja, ik ben bang, goed? (oh,... nee)
en laat me nu...

je steen is ook bang, prachtig
jullie hebben elkaar
(fluistert) zijn elkaars gelijken nodig,
Zonder jou
is 't maar een
was steen.
nu wordt 't jouw steen
maar draag zorg voor hem,
je hebt maar één steen,
en hij heeft alleen
jou.

iemand: wat kan ik hier aan doen? dat ik
die steen niet wil.

en dat je alleen bent? ... niets...
d'r is geen oplossing voor dit probleem.

iemand: ja, waar we zijn waren toch
allemaal gelijk?
en

ja,...

(ze legt de steen voor z'n voeten neer
en verdwijnt geruisloos zacht
onaanvaardbaar

zacht,
- alsof ze
er nooit
geweest is.)

iemand: ik verwijt je niets

(hij pakt de steen op, en fluit iets

... een deuntje

dat hij van vroeger)

(rustig,
enkele klanken tonen,
die hij blijft aanhouden
en
herhalen)

--
'steen'

_____ klinkt als

--
- - - -
't zijn lastige tijden.

iemand: I am concieved.

I became a tree.

(kijkt naar steen in z'n hand)

I belong to this place, as never before

I accept this place,...

to be part of me

I belong here ...

I never had a choice
it came to me, als vanzelf
ik word 't wel gewoon.
and this here,... is a stone
ik word 't wel... gewoon

gewoon
(langzaam) woon
, ... wonen ...

(gooit de steen heel ver weg)

daar ga ik wonen...

(en hij stapt er naartoe,

en verdwijnt zo

in de richting

laat ons achter.)

2de act

1.

we zijn bij de tovenaar thuis,
this self called magician,
een zelf geconstrueerd huisje,
uit grove stenen,
met lagen aarde
aan elkaar vastgemaakt,
op elkaar gezet,
er is maar één ruimte,
daar doet hij alles,
eten, slapen, zalven...
hij zit in het midden van de ruimte,
het is er donker, een klein
vuurtje verlicht de
kamer, in dat schijnsel
zien we hem oplichten,
z'n gezicht,
ogen
fonkelende ogen,
hij is rustig,
strooit iets in een pot,
die voor hem staat te pruttelen,
op het vuur,
kruiden? een poeder
dat de pot nog meer
opborrelen
doet.

hij neuriet zachtjes een lang
vergeten melodie, - die
zomaar uit hem
komt opborrelen,
alsof met het borrelend
water, ook klanken uit hem
opstijgen als luchtballonnen,

in kokend water.

Hij spreekt een onverstaanbare taal,
z è b o l a v i s t r o r o k
m e l a v o s i t o r e
z e b a l a v o o o o
r e b a l l a v o o o o
s t r e b a l a v o o o
z o s m o l o v e

amai d'r is iets aan het
gebeuren vandaag
op één dag tijd hebben alle
bomen samen besloten om
nu open te gaan
en alles groen, in één keer, zomaar.
'zijn we echt met zoveel?'

- ik doe er eerst een beetje dit in,
en daarna een beetje dat,
misschien dat ik er dit in doe,
misschien ook dat,
en als ik er nu 'ns dit in doe,
en als ik er nu 'ns dat in doe,
als ik er dat allemaal in doe,
en ook nog een beetje van dit,

en dat,

misschien moet ik er ook dit in doen,
misschien moet ik er ook dat in doen,
en dit, en dat, en daarna nog dat,
en daarna nog dit,...
en dat...
en dat...
en dat... dit.

mijn zoveelste keer dat ik
een vergissing bega,
't is niet dit, maar dat,
oef... of moet dat er toch
in. ja, 't moet erin,
goed - dan - doe ik ze er allebei
tegelijk in, - en hopen dat het

werkt.
moet dit er ook nog bij?
en DAT?
Dat moet er zeker in,
maar dit.
Dit gaat erin.
en dat gaat dit achterna,
en dit,
en dit
en dit...

dat?

dat?

dit. 'k heb er geen vertrouwen in,
en toch gooi ik het erin, dit,
'k weet niet wat het moet worden,
dit of dat,
en toch gooi ik het er gewoon in,
dit en dat
wat is dit voor spul? en dat?
'k gooi het erin, dat, dit,
dat, dit,
geef me nog een beetje van dat,
'k gooi het erin, DAT ook,
hoe klein het ook is, dit een beetje ook,
hoe lelijk, vies, onbestaand,
ik gooi het... erin, dit allemaal
prul, stuk, draadje, Dit stukje zaad,
slimy spul, dat spul,
en kruiden natuurlijk heel
veel kruiden, van dat,
en dan dit
gedroogd poeder, roestrood,
dat poeder,
-dit poeder-
bruin, vaalgroen, - dat poeder,
alfabet, dit en dat,
iedere letter gooi ik erin,
'k gooi het erin - d
'k gooi, gooi -

g o o i - t
g o o i - d -
g o o ! -o

m o o i - tttttt

g o o i d a t i d
g o o o (en hij gooit)

gooooooooooooo

gooooooooooooo_____

oooooo _____ - - - - -
- - - - -
- - - - -
_____ - - - - -
- - - - -
- - - - -
_____ - - - - -

(en hij maakt sierlijke bewegingen)

g

o

o

o

G

o

o

o

g

i

g o o o i

m o o o o o i

zo mooooooi

vind ik je mooi,
lieve letters, lieve woorden,
in de lieve pot,.....

(een dampende nevel komt

uit de pot,

van dit

en 'k gooi er nog eentje in,

van dat,

en jij ook, - moet erin,
je bent een dievegge, jij,)dit

een slechte, - jij- dat

een slet, DAT & DAT

-erin.

(lacht)

(pakt links en rechts

achter zich,

overal zo'n beetje

van alles, - en het moet

een bikke van dit, & een bikke van dat

zingt (hoort)

'why should I be natural?

(absynth minded)

myself, my intentions,

are cristal clear...

(absynth minded)

isn't it always so,

you get a different role

and now you 've

got to

quit the scene?'

(* absynth minded)

2.

ik werk nu niet,
ik zit gewoon een beetje naar
buiten te kijken,
door de open ramen,
zet de deuren open,
zodat er zoveel mogelijk licht
binnen stroomt,

ik werk nu niet
ik ben gewoon een beetje zo.
ik heb nu niet,

hé, daar komt een vogeltje..
of beeld ik het me maar in,
een vogeltje...?

daar komt een vogeltje op en af,
op m'n schouder,
een roodborstje, en nog een roodborstje,
een roodborstje van hout,
met een rood borstje van
mahoniehout.

'als je mooi bent, vogeltje, is dat toch genoeg,
denk 'ns na, als je mooi bent,...' vogeltje,
gewoon mooi,
in de gewone zin,
gewoon dan,...
mooi 'k zou hier blijven zitten,
en zo stil blijven zitten, vogel,
bijna niet meer ademen, kan dat niet meer ademen,
je alle adem sparen,
dit moment zo lang laten duren,...
en bijna niet meer denken,
je gedachte sparen,
dit laten duren,
niet opvliegen, wegspringen, schrikken,
maar rustig zitten, stikken,
tot de wind gaat liggen, 't einde daar is,

en je eeuwig mooi blijft liggen.
hé, vogeltje,
blijf hier zitten, op m'n schouder, toe,...
nu je zo dichtbij bent,... kan ik je bijna

pakken

(en 't vogeltje *vliegt* gaat op z'n ene schouder
zitten,
en blijft daar zitten)

't is een schoon vogelke schoon
je rooie borst is zo schoon rond
dat 't net de ondergaande zon is,
die je onder je vleugels voor me verborgen houdt,
je bent helemaal een *wonder* van mahoniehout?

schoonheid,
in z'n vertraagde vorm,
boom,
in z'n vertraagde vorm?

vogel in boom die nest bouwt,
en wacht tot het eruit valt,
om dan nest te bouwen,
dat er niet uitvalt.

ik sta even op om je van de
andere kant te bekijken.

- ben je echt een vogel?
vogel: tsjirp.

- je klinkt meer als een krekkel
Doe dat nog 'ns.
tsjirp of tsjilp

vogel: ik kan je geen tsjilp
geven.

alleen maar tsjirp.

- hier speelt mijn leven zich al,

tussen momenten van opperste
staat van verwondering en
momenten van diepe neergang,
en jij kan me geen tsjilp geven?

vogel: tsjirp.

-tsjilp?! !

vogel: t s j i r p

- ... (stilte)

... rrrrrr?

(stilte)

llllllllll

(stilte)

llllpp

illllllllllllllllllllllpppppppppppppp

(stilte)

tsj.... en dan..., ge moet wel,

oké, laat maar

(stilte)

jij bent stil, dan ben ik ook

stil.

(stilte) (heel lange stilte)

(ze kijken elkaar half aan,

maar ook weer niet)

en dan begint hij te fluiten,

met de vogel samen,

ze fluiten een lied.

nu ik stilaan moe word van naar

je te luisteren, kan je me misschien

zeggen wat er is?

(stilte)

nu, ik word het stilaan moe..

(plots kijken ze elkaar aan,
en je zou zeggen het lijkt wel of
ze elkaar begrijpen)

(stilte)

(en na nog een stilte)
(en na nog een stilte, *waarin je* met
alleen maar de muziek van een
stille piano in de verte)
(en na nog een stilte, die heel lang
mag duren)
(en na nog een stilte, die
vertrouwd aanvoelt)
na dat gevoel, staat hij op,
draait zich om , en
gaat weg.

(de scène is leeg,
het podium is leeg,
alleen de vogel is er nog,
het roodborstje , zit, alleen
op de grond,
op het platte grote
podium,
heel alleen,
een vogeltje
dat vogeltje, daar,
het zit onbewegelijk
stil,
en verroert zich
niet.

3.

**stem: (en hierna zal alles anders zijn,
waarom alles anders is,
niets nog zal zijn zoals voorheen,
waarin er heel veel dingen staan
te gebeuren grote dingen)
zinvolle dingen, grootse dingen...**

de tovenaar = iemand

we zien de tovenaar zeulen
met grote vrachten

over en 't weer,
steeds verdwijnt
steeds komt hij terug
en sleept z'n vracht
ergens naartoe,
en komt terug, en
gaat weer,
verdwijnt weer,
komt terug,
en sleept sleept sleept
sleept tot hij d'r
bij neer valt (bij manier
van spreken
dan)

hij sleept grote vrachten
ladingen
zakken alle
kanten op.

andere stem: (roept) Probeer 'ns in de toekomst te kijken!

(de tovenaar stopt abrupt, kijkt
verbaasd op, zonder zich
af te vragen waar die
stem vandaan

komt.)

2 andere tovenaars komen tevoorschijn
het lijken spiegelbeelden.
tovenaar 2, en 3 noemen we hen

gemakshalve.

tovenaar 3: je hebt geen idee, waar je dit
allemaal naartoe draagt.

- dat wil zeggen dat de
kuisploeg hier al is

geweest.

stem: mythische dimensies?

tovenaar 3: deze methode heeft geen succes.

tovenaar 1: (sleept maar door, draagt
zware pakken, zet die op elkaar,
verplaatst die dan ook weer,...
onophoudelijk
overall staan mastodontische pakken op

elkaar gestapeld.)

tovenaar 2: (tegen tovenaar 3) aan de andere kant
de dingen die hij doet zegt, zijn

ongelofelijk

tovenaar 3: ja, dat is waar.

tovenaar 2: er gebeuren ongelofelijke dingen,
weet je wat hij aan het doen is?

(ondertussen versleept hij zware vrachten.

alle kanten op,
zonder regelmaat
maar toch bedachtzaam.)

tovenaar 2: hij werkt hard.

tovenaar 3: hij is hard aan het werken, ja...
maar werkt hij hard?

tovenaar 2: Hij gaat als een eenzame tekeer,

hij slaat om zich heen,

hij schreeuwt, hij gaat maar

door,
hij raapt maar op, en
laat weer vallen,

tovenaar 3: werkt hij hard?

tovenaar 2: waarom zou hij hard moeten werken,
hij is bezig, hij denkt dat het
zin heeft hij voelt de zin,
hij voedt de zin.

tovenaar 3: waarom gaat hij zo als een wilde
tekeer?

tovenaar 2: z'n tijd is bijna op.
hij hoopt nog wat in te
halen.

tovenaar 3: waarom heeft hij tijd tekort.

tovenaar 2: hij heeft geen tijd tekort,
sorry, ik spreek mezelf tegen,
hij hoopt nog... blijft hopen...
- dat mag toch? *Hij zet daar*

tovenaar 3: hij zet daar alles neer, om het
dan naar hier terug te dragen.

tovenaar 2: maar hij doet wat anders.
kijk goed naar z'n handen?
zie je z'n ogen, ze zijn bijna gesloten,
en zie je die vreemde glimlach
op z'n gezicht, - hij heeft geen woede
van binnen.

Neem z'n pakken af, hij zal blijven
dragen...

hij heeft een beweging gevonden
...

tovenaar 3: waarom vertel je me dat allemaal?

tovenaar 2: hij zoekt naar de juiste passen,...
hoe hij kan moet dansen
hij kan nu wil niet verslappen,
tot hij z'n ritme gevonden
heeft,

en dat ritme kennen wij

Zouden we hem niet helpen...

tovenaar3: *Hoe moet dat dan...*

tovenaar2: neem jij de mondharmonica...
(haalt een fluit boven,
en ze beginnen te spelen,

op het ritme van de passen
van de 1ste tovenaars,
door de muziek, klinken z'n
passen lichter,
- het werk dragelijker,
en het lijkt of de zware
pakken vrachten nu van lichte
karton zijn,
met alleen lucht in.
Hij lijkt wel te dansen.)

tovenaar1: (richt zich plots op, en
schreeuwt luid):
'vooruit, ik wil vertrekken!'

tovenaar2: de muzikanten stoppen abrupt
om dan weer in te zetten,
en op *het* helse ritme van de
muziek horen we
hoe de tovenaars zichzelf nu geselt
met een stuk karton dat
hij van de pakken dozen heeft
afgetrokken.

Hij gaat als een wilde tekeer,
terwijl de muziek vertraagt, en ook
hij vertraagt en z'n bewegingen in
slow motion verder zet,
zelfs als is de muziek nu
gestopt, hij beweegt
verder op deze trage manier.

2) ..., hoe de tovenaars gewoon verder werkt,
op hetzelfde ritme van daarnet.
Het helse ritme van de muziek
lijkt geen vat op hem te hebben, hij werkt naarstig
voort, sleept, en trekt die zware
pakken naar waar ze moeten staan.

3) ..., nog een keer zegt: 'Ik wil nu vertrekken'
en nog een keer zegt: 'Ik wil vertrekken.'
en nog enkele keren schreeuwt 'Ik wil

nu
vertrekken.'

(maar dan zich terug mak naar z'n
werk begeeft, *wat het ook is.*)

tovenaar 2: wat het ook is, de uitkomst zal
altijd dezelfde zijn

hij doet gewoon ongestoord voort
... ongestoord,...

(ondertussen is de tovenaar nog altijd
vrachten aan het slepen.)

tovenaar3: het doet er niet toe wat je ook tegen
hem zegt, hij luistert toch niet.

tovenaar 2: hij luistert. alleen je ziet het niet.

hij houdt ons in de gaten met z'n

oren.

z'n hele wezen

hij is zich gewoon bewust van

onze afwezigheid.

aan- " " "

tovenaar3: waarom komt hij niet naar hier?

tovenaar2:hij zou wel willen...

kijk wat hij nu doet, hij zet die ene

pak extra hard neer...

hij ploft hem neer...

(en de tovenaar...)

tovenaar1: ik weet niet waar ik het naartoe

moet dragen...?

ik weet echt nie of ik ze in de juiste

richting sleep,

ik sleep ze maar voort, en voort, en

voort.

(stilte) (hij stopt. beweegt niet.

meer, alsof hij iets

heeft gehoord)

tovenaar1: Dag heren.

tovenaar2: Dag jongeman

tovenaar3: Dag jongeman

tovenaar1: Dag heren
tovenaar2: Dag jongeman
tovenaar3: euh... dag... jongeman

tovenaar1: ik wil u bedanken voor de
mooie muziek die u speelt, en
voor ik verder ga, vragen
vooral niet op te houden, maar vol te
houden, te spelen tot ik er
bij neerval.

(zij nemen hun instrumenten ter
hand.) (er klinken reeds enkele
noten)

tovenaar1: (kijkt hen streng aan) (ze beginnen te spreken)
een opzwepende
melodie.

(er verschijnt een glimlach
in één van z'n
mondhoeken.)

(en net als hij weer wil beginnen
met z'n eindeloos werk
roept 3)

tovenaar3: Stop! (en de muziek valt
stil,
het wordt muisstil)

(hij aarzelt) ik wil je wat
vragen..., je gaat toch
weer niet herbeginnen?

tovenaar1: (glimlacht) (en wil iets zeggen)

tovenaar3: want als je dat doet,... dan
doe ik niet met je mee,
-, ik kan het niet aan zien
hoe je je jonge krachten
verkwanselt, roofbouw
waar is dat nou goed
voor?

(tegen 2) Zeg het hem!

tovenaar1: nou, dan doe je gewoon mee...

(haalt schouders op)

(en hij begint terug)

(tovenaar 2 maakt nu de muziek op z'n

eentje, met fluit.)

(3 gaat net dezelfde

bewegingen doen als 1)

(1 loopt zo en zo en zo,

en 3 loopt hem perfect

volgend achterna...

ze doen allen hetzelfde...)

(terwijl 1 neuriet

en zacht zingt: 'you're body

against

mine'

en 2 speelt een zachte melodie

op fluit, helemaal

niet zo opzwevend

als daarstraks.

1 en 3 verslepen zakken, lasten

pakken alle kanten op,

stapelen...)

en nu legt 2 de fluit neer

houdt op met spelen,

en volgt 1 en 3 in hun bewegingen

- zomaar? de 3

bewegen als dansers

zo soepel en lenig

zonder druk van buiten af,

alsof ieder pak een daar-

voor bepaalde bestemming

heeft gekregen, en zij 't alleen

hoeven neer te zetten.)

(en van ergens ver weg klinkt
dezelfde muziek, die zij
daarnet speelden.)

'er bestaat een dag, waarop je denkt
'ik ga dood nu', maar je word geboren,
en op die dag zal je nooit meer dezelfde
zijn.'

3de Act.

We zijn ergens anders,
hij is er niet,
het is stil, en de stilte blijft
maar duren.
Af en toe vliegt er een vogel voorbij,
in de verte horen we een
autosnelweg,
maar ook die is leeg.

Het doet er niet toe,
waar we zijn,
het kan om het even waar zijn,
- ook bij jou thuis.
Hier is hij niet.
Waar is hij dan?
Hij is verdwenen.

IN de verte zie ik een man,
- wat doet die daar-
het is dezelfde man als in 't begin,
maar hij is ouder geworden,
dat kan je zien aan de manier
waarop hij STAAT,
hij is kleiner geworden,
gedrongen,
- ook wat zwaarder.

hij loopt niet meer gansch
rechttop,
- dat heeft hij nooit gedaan,
maar nu valt 't nog meer
op.

er is geen tijd meer
om daar over te vitten,
wat telt, is dat hij terug is,
nog even, onder ons,

voor hij definitief
terugkeert naar de
zijnen.

(de man komt steeds dichterbij,
hij lijkt te aarzelen,
maar toch zet hij telkens
weer een stap, die
hem dichterbij ons
brengt.

nog even, en we kunnen
z'n gezicht weer zien.
2 heldere ogen priemen
vanuit de donkere
gestalte
ons tegemoet, en ga door
merg en been en hart.

2 verdraaid gewone mensen
staan hem precies op te
wachten, - daar onder de
boom, zie je dat,
ze wisselen blikken met
elkaar uit, alsof ze
er zeker van willen
zijn dat hij het is.

Als hij dicht genoeg gekomen is,
verstarren ze, stapt er één
op de man af, - de grootste
van de twee, legt z'n hand
op de man z'n schouder,
en zegt:

'we hebben op je gewacht.'
wat dan gebeurt, lijkt niet te
beschrijven, er valt een stilte.

en tussen de 3 mannen
vind, - de 3de is er ook bij
komen staan, vindt een
uitwisseling plaats
zonder voorgaande d.w.z.

het blijft onwezenlijk stil,
niemand praat, en toch
worden er onwezenlijk veel
dingen gezegd, gewogen,
opgenomen en op hun juiste
plek terug neergezet, geplaatst, gewogen,...

in de verte kan je een gitaartje
horen, dat helemaal alleen
het ergens over heeft,...

onze oude man: zijn er dingen gebeurd?

een man: er is van alles

misgegaan.

onze man: dan kom ik die

nu herstellen

een man: je bent te laat.

onze man: (stilte)

een man: we hebben op je gewacht,

... maar je kwam te laat!

onze man: waar hebben jullie het

over?

andere man: simpel, hij zegt denkt dat 't

geen zin meer heeft.

er is van alles gebeurd,

dat wij niet hadden

voorzien.

alles is weggevaagd,

de hele beschaving,

er blijven alleen maar

wat grassprietjes over,

en brokken beton die

verspreid liggen over

de velmden...

en heel veel kots...

onze man: laten we daar beginnen...

een man: er is geen beginnen meer aan.

andere man: laten we naar m'n huis

gaan, en daar iets drinken.

onze man: Wacht! (stilte)

wil je zeggen dat...

andere man: ik weet niet of ik het me

duidelijk heb om te schrijven,
onze man: maar alles is weg,
dat zei je toch?

(sstilte)

laten we niet weggaan,
maar luister,... horen jullie
dat geluid op de achtergrond.
het is het lied van de merel,
die zingt omdat hij denkt
dat de nieuwe lente is
aangebroken, maar wij
staan op de afgrond,
en voor ons strekt zich
alleen maar een

diepe leegte uit.

Luister nog eens...

het is het lied van de merel,
*die ons herinnert aan
wat ons staat te doen,*

...

we moeten hier blijven en zingen.

(stilte) de mannen kijken
ongemakkelijk naar

elkaar,

wie zal beginnen?

wat zullen ze doen?

wat denkt ie nu?

kan je nog zingen?

welk lied zal je

zingen,

en de onze man begint te

neuriën, eerst

zacht, maar steeds

harder, en toch blijft

het zacht, een ongewone

hardheid, die aan pijn doet

denken... alsof z'n lied

een klaaglied is,... en

in de verte horen we 't

gitaartje, dat met trage

akkoorden *die stem*

begeleidt
 leidt,
 mee zingt,
 doet,
 verlichting geeft...

er verschijnt een vogel
 op 't podium,
- een man, verkleed
 als vogel,
 met grote veren,
 en een grote
 scherpe bek,
 hij danst niet, hij
 beweegt krampachtig,
hij schudt z'n veren vaak,
en z'n kop gaat soms
 onverwachts op en neer.

Deze vogel vertelt het
 verhaal van z'n
 volk, en hoe de dag
 van hun verdwijnen was
 aangebrosken.

Vogel: we zaten hoog en droog, ;
en we dachten dat we
veilig waren, tot de
 stevige vaste boom,
 die altijd ons
 onderdak was,
die wij zo hebben
 lief gehad,
is bezweken,
 onder 't gewicht
van ons nageslacht.

Door al dat broeden
 hadden we de takken
 zo belast met
nesten, en kuikens, en
alles door elkaar,

dat de zon amper nog een blaadje kon
vinden,
een tak, want alles
was zo vuilgemaakt, zwart,
dat de boom geen kleur meer
had.

Toen we zijn opgevlogen opgestegen, is
de boom bezweken, onder
't gewicht van onze
afsprong, afzet,
ons afzetten,
wij moesten wat kracht
zetten geven, met onze
poten
en toen we allemaal
opstegen, in één klap,
hoorden we krak!, en
keken verwonderd om, zagen
nog net hoe onder ons de
boom kantelde, en neerviel
op z'n flanken, - die wij
zo hadden lief gehad,
het was geen boom meer,
maar een uitgeholde stronk,
vol gaten,
- dat hadden de
spechten
gedaan!

Hond: en ik ben geen vogel,
ik ben een hond!

*(een vlinder komt tevoorschijn
gedwarreld,
en lijkt niet meer weg te gaan)*

en nog een vlinder, nog een
vlinder, nog een vlinder,
honden en vlinders door elkaar
- nevel over de velden -

onze man: 't is zomer nu,
bijna vakantie,
een zware loomte,
laat de tijd maar duren,
't is verdraaid vakantie,
en ik geef het toe,
we zijn eindelijk zover.
Ik ben van plan geen klop
te doen...
(te genieten van ieder mooie
moment)

de wereld ziet er nu anders uit,
't is vakantie,
en mijn hoofd is leeg,
'k heb nog wel een paar dingen
te doen,
maar die doe ik allemaal zonder haast,
biezonder traag, - laat de
tijd maar komen, -
'k heb al dagen niet meer zo
goed geslapen,
en 't eten smaakt me stukken beter
dan ervoor,
't is vakantie,
en in de zomer
behoor ik aan de
wereld toe.
('k ben van plan om heel weinig *veel nieuwe*
dingen te doen.)

(hij gaat liggen op de grond,
wat we nu zien, speelt zich
af in z'n dromen ☺

er verschijnt een rode kabouter
die vrolijk op dezelfde plaats
kwaakt, op en neer huppelt,
springt,
een rondedansje
doet.
en nog een kabouter, en nog een

kabouter,
en nog een kabouter
tot ze met duizend
heel veel zijn.

alle kabouters krijgen een
nummer, en zeggen kris
kras dingen
door elkaar,
ik geef ik geef er geen fluit om
wat ze zeggen.
allemaal kabouters met
mooie pinnenmutsen.

kabouter 1: we staan op het punt van gedaante vorm te
veranderen.

kabouter 2: onze muts valt af, onze schoenen blijven plakken.

kabouter 3: onze baard blijft plakken.

kabouter 4: er zijn zaken die je moet weten,
voor je dingen zegt, die we je niet zullen

vergeven

die we

niet

kunnen

vergeten.

kabouter 5: wij zijn kabouters, maar geen reuzen.

kabouter 6: wij hebben kabouterneuzen.

kabouter 7: we staan op het punt te veranderen
van vorm, van gedaante, ja van vorm.

kabouter 8: ..., maar daar *geven we niet om?*

gaat het nu niet om?

kabouter 7: waarom sla je mij over? Ik had

ook wat te willen zeggen

kabouter 10: er zijn kabouters genoeg...

kabouter 11: we hebben allemaal dezelfde stemmen

kabouter 12: het is een jachtig bestaan.

kabouter 13: er is er nog nooit één vergaan.

allen: jij zou de eerste zijn! of de 3^{de}

5de 4^{de}

6de ...

kabouter 11: er zijn kabouters genoeg.

kabouter 12: de kabouters zijn terug. ze zijn nooit weg geweest.

kabouter 13: wij zijn geen kabouters!

allen: wij zijn wel kabouters.

kabouter 15: wij zijn geen kabouters!

allen: goed, dan zijn we geen kabouters

kabouter 17: wij zijn geen kabouters!

kabouter 18: j'ai beaucoup trop chaud

kabouter 19: we zijn geen kabouters!

kabouter 20: we zijn kabouters, wel!

kabouter 21: we zijn het niet. Zijt gij een kabouter?

kabouter 22: kabouter?

kabouter 23: kabouters?

allen: ja?

kabouter 23: Zijn wij kabouters?

allen: Ja? Wat?

kabouter 27: Zijn we het, of zijn we het niet?

allen: (stilte)

kabouter 29: euh,... ik denk dat we geen kabouters zijn.

ik denk toch van niet,

heus echt waar, het lijkt me

eerder dat we het

niet zijn.

even goed mogelijk dat we het

niet zijn.

misschien zijn we het ook niet?

kabouter 30: ja, euh, excuseer, maar als

we het niet zijn, heus

echt niet, dan stelt zich de

vraag ...

(allen kijken verwachtingsvol

de laatste kabouter 30, zijn richting uit)

kabouter 30: dan stelt zich de vraag...

euh... de vraag ...

euh... de vraag...

euh... vraag maar...
ik weet het niet.

(een zucht gaat door de
rangen van de kabouters
alle kabouters,
eentje valt er om,
nu vallen ze als dominostenen
om, en staan als iedereen
gevallen is ook meteen weer recht,
sommigen stoffen hun jas af,...)

kabouter 31: de vraag was...

kabouter 32: ja, wat was de

vraag

kabouter 31: de vraag was of...

kabouter 33: of...

kabouter31: of... er een vraag was,

toch

kabouter 34: dan stelt zich de vraag?

kabouter 35: stelt zich de vraag?

kabouter 36: ik maak u gedachte af:

m.a.w. stelt zich

de vraag,

of nog: stelt er zich

een vraag?

kabouter 37: er stelt zich geen vraag.

kabouter 38: toe nou er stelt zich *van eigens*

een vraag,

indien wij geen kabouters zijn

en we zijn er uit dat we

dat niet zijn, dan

stelt zich onherroepelijk

de vraag,... en luister

nu goed...

kabouter 39: ik ben er bij u

kabouter 38: dan stelt zich onherroepelijk

de vraag - oh nee

't is niet waar,

zeg dat 't niet waar is,

dan stelt zich onherroepelijk

de vraag wat we dan

wel mogen zijn.
vraagtekens, uitroepetekens,
questionmark.

kabouter 39: W A T zijn wij

kabouter 40: *Of beter*, wie zijn we?

kabouter 41: Zijn we iemand?

kabouter 42: Zijn we iets?

kabouter 43: Wat zijn we
eigenlijk?

kabouter 44: wat zijn we feitelijk
waard?

kabouter 45: Wat zijn we feitelijk aan
het doen?
Waar beginnen we aan?
Zijn we al begosst !?

kabouter 46: We zijn al begosst!

kabouter 47: Wie of Wat zijn we?

kabouter 48: Wat een vraag?

kabouter 49: Ja, maar ken jij het
antwoord?

kabouter 50: De vraag moet eigenlijk
zijn: bestaan we wel of niet en waar
hangt dat van af, waar heeft dat mee
te maken? capito, boys

kabouter 51: Yep

kabouter 52: Yes

kabouter 53: Yow

kabouter 54: nee, ik begrijp het niet, stel
jij ons bestaan
nu al in vraag.

kabouter 55: Yep

kabouter 56: Yes

kabouter 57: Yow

kabouter 58: Capito

kabouter 59: Maar wij zijn toch kabouters?

kabouter 60: zijn we dat?

kabouter 61: wie zegt dat?

kabouter 62: zeg jij dat?

kabouter 63: nee, ik zeg dat? en dat kan je
zien aan onze ronde buiken,
lange baarden, rode mutsen als
ze niet waren afgevallen.

kabouter 64: mijn buik is terug dun?

kabouter 65: Maar wij zijn toch
 geen kabouters, anders
 zouden we dat toch
 weten

kabouter 66: misschien deden doen we gewoon
 alsof..

hebben wij ons verkleed?

was onze *paard* baard van giraf?

was onze baard erop geplakt,
 eraf gevallen en
 er terug opgeplakt.

en onze muts, idem

 " buik, idem
 handen, "
 volle klanken, "
 voeten en alle pracht, "
 , onze kaboutertaal,
 zelf verzonnen
 'Ay, there's the rub..' (**Shakespeare**)

allen: alle kabouters kijken
 om.

onze man: W A W !

zelfverzonnen woordenschat,
 andere gedachte,
klanken, kleuren.

'k ben heel moe,
 m'n oor doet pijn.
 ik kan bijna niet meer,

maar we moeten dit
gesprek voleinden TOT
 het einde TOE,

K A B O U T E R S...

kabouter 67: hij heeft ons geroepen

kabouter 68: ik ken die klank,
 die stem van ergens

kabouter 69: onze maker?

kabouter 70: Handiger ware
 geweest, had hij

meteen gezegd of we
nu Kabouters
waren, want
zelf komen we
er niet uit,
excuseer mij heren,
u zal me moeten excuseren,
(draait zich om
en plast op de grond.
de andere kabouters gaan
een eindje uit de weg.)

onze man:
Hoe lang ga ik nog te voet
verder moeten gaan
ik heb pijn, en
pijnstillers werken
niet meer,
ik heb er wel al 3
genomen,
'k heb spijt dat 'k
tot hier ben gekomen,
K A B O U T E R S ...

kabouter 71: Hij roept ons, mijnheer.

kabouter 72: Kunnen wij ons tonen?

Zullen

kabouter 73: *Mogen wij* Maar wij mogen
ons niet tonen,
we mogen ons gezicht
niet tonen, - dat
weten jullie toch nog van
vroeger...

allen: o jaaaaa

kabouter 74: Dit is een noodgeval,
de oude man heeft ons
nodig, en door bij
hem te komen, kunnen we
tonen wat we bestaan.

kabouter 75: Maar hij heeft ons niet
nodig

allen: toch wel
kabouter 75: toch niet, zeg ik je,
 anders was hij al
 lang gekomen!
 toch niet, toch wel,
 och, hou op met dat
 eeuwig gebekvecht,

onze man: M A N N E N !
 ik geraak niet veel
 verder meer!

(puffend & hijgend komt de
 oude man recht
 stapt moeizaam
 verder,
 of probeert dat,
 toch, stopt alweer
 na 3 enkele passen.

De kabouters heffen een lied aan:
of nee, ze heffen geen lied aan.

onze oude man: (prevelt)
 is gaan zitten,
 sukkelt verder,
 beeft een beetje, heeft geen woorden meer,
 sukkelt een beetje, zevent een beetje,
 beeft een beetje

onze man:
De kabouters willen zingen, maar
het ze kunnen niet.

('Bombombombombombombombombombombombombom'
maar telkens stukt het lied bij
de laatste Bom.
en ze zetten hun hoeden, mutsen,
 petten af.
om *bij de*
 rond de oude man te staan,
ze leggen hun dikke buiken af,
 hun baarden,

als *kleine* kale ouwe mannetjes
staan ze rond de
ouwe man,
en ze *kr...*

kabouter 76: wij zijn geen kabouters

(ze neuriën)
ze pakken elkaars hand vast,
vormen vele
kringen rond
hem heen, heen en
weer wiegen op
de tonen van hun
zelfverzonnen lied.

kabouter 77: waren we maar kabouters,
dan hadden we nu de
kracht om **hem** terug
jong te maken...

kabouter 78: met *jou* hem sterft ook onze

kabouterkracht

kabouter 79: maar we waren nooit
kabouters, geen van ons.

kabouter 80: er zijn zoveel zaken, die
we nooit geweest zijn.

kabouter 81: wat allemaal?

kabouter 80: Zoals...

kabouter 81: er zijn zoveel zaken die
we nooit geweest zijn
er zijn zoveel dingen, waar
we niets van *af* wisten.
er zijn zoveel landen waar we
nooit geweest zijn.
er is zoveel...
er is zoveel...

kabouter 82: Waren we maar nooit
kabouters geweest.

ben jij een kabouter?

nee

ben jij een kabouter?

nee

ben jij een kabouter?

nee

ben jij een kabouter?

nee

wil iemand dan wel nog 'ns ophouden

met ons voortdurend

kabouters te noemen !

(ondertussen gaat het niet goed met de oude man)

onze man:

er bestaat een verhaal van

2 kabouters die te lang in

de zon hebben gezeten,

de één was zo verbrand,

dat z'n rooie pinnenmuts

volledig was verdwenen.

kabouter 83: Heeft ie het tegen ons.

kabouter 84: Wat zegt ie daar?

onze man: het is een legende.

kabouter 86: Kan hij onbs zien?

allen: nee, dat kan hij niet.

kabouter 87: dat kan hij toch niet.

geen mens kan een kabouter zien.

kabouter 88: maar z'n krachten verdwijnen,

net als die van ons,

hij wordt steeds minder mens,

en is dus al verdwenen.

onze man: er is een grens.

... hoe minder je...

alle kabouters door elkaar: hij heeft ons gezien!!!

kabouter 89: Nee, hij heeft ons niet gezien.

alle kabouters: Hij heeft ons gezien!!!

kabouter 90: Nee, dat heeft hij niet.

kabouter 91: hij is geen kabouter,

dus kan hij ons niet zien.

en als hij ons ziet,

wat dan nog?
wat dan nog?
dan zijn we zeker geen kabouters meer!
als een mens ons
ziet, is het
met ons gedaan.
wij kunnen de mens zien,
maar hij ons niet.
kabouter 92: ik dacht dat we geen kabouters waren.
kabouter 93: Dat waren we ook niet.
tot hij hier kwam
en iedere ver twijfel ing
wegnam.
kabouter 92: en ik die dacht dat we
geen kabouters waren.
hij kan ons alleen zien als
het einde nadert,
d.w.z. zijn einde,
d.w.z. ons lot is met
elkaar verbonden,
wij leven in de schaduw
van dat mensenras
en zolang ze ons niet
kunnen zien,...
maar nu ook zijn einde
nadert, en dus dat van
ons, nu
worden wij elkaar
gelijk.

of hij gaat dood,
en wij gaan dood.
of hij gaat dood,
en wij gaan dood.

onze man: ik heb een krant nodig!
kabouter 93: hij wil de wereld zien.
kabouter 94: wend je blik af, oude man,
kabouter 95: hier gaan dingen gebeuren,
die je beter niet kan zien.
de kale ouwe mannen
zetten hun hoeden weer

op, doen hun baarden
aan, dikke buiken
kabouter 96: wie zegt dat ie

dood
moet?

kabouter 97: dat is de enige
manier om
aan zijn dood te
ONTSNAPPEN.

(haalt een mes tevoorschijn)
broeder,
(geeft het mes aan nr. 98)
ik geef je dit mes,
broeder, zodat je kan
toesteken, daar
waar het moet.
daar waar het pijn doet
je stapt je eigen dood
al tegemoet, als je eht niet doet.

kabouter 99: moordzuchtige kabouters,
wij zijn geen
moordzuchtige
kabouters!!!

allen: dat zijn we niet !!!

onze man: stilaan weer een
pijnstiller nodig,
de pijn wordt erger
deze keer,
het lijkt alsof die niet
weggaat,
alsof m'n oor er wordt
afgesneden,
en ik voorgoed lijden moet.

kabouter 98: (zwaait met mes)

kabouter 100: geef hem nu de doodsteek,

kabouters!

stilte. er gebeurt niets.

onze man: ik heb nu een

pijnstillers nodig.
kabouter 101: dringend, alsjeblieft,
geef hem dat,
en dan begint het weer,
helemaal van vooraf

aan,
kabouter 102: weer enkele uren
onze adem inhouden

dan?

onze man:
'k heb zin om te slapen,
'k heb moe,
'k wil mij achterover laten
vallen,
en zacht weg deinen,
m'n ogen sluiten,
en aan de binnenkant
hun horizon zien.

(hoort zachte muziek op de achtergrond)

wegzinken in **autarkie**

moe zijn.

moe zijn is fijn

moe zijn is fijn

zacht en fijn

moe zijn is fijn, zacht en

gevoelig zijn

laat

langzaam

voorbij glijden de tijd

moe zijn is fun

real fun,

it's so funny to be

tired,

cause when you are tired,

you're... free.

fijn is 't om te slapen,
fijn is om te gapen,
fijn is 't om te huilen en te lachen,
te sporten en te...

(de kabouters zingen hun monotone lied,
- spelen op zelfgemaakte instrumenten.)

slaap zijn is s t i l zijn,
slaperig zijn is verdwijnen
in je binnenste,
verdoofd blijven,
je eigen binnenste
worden
je binnenkant
zo sterk
voelen dat je binnen blijft,
je binnen weten,
in je voelen,
'n intense warme gloed,
'n woordeloze brij
van verdwijntrucen,
'n eigen soap,
'n kleine stap
m'n eigen vergankelijkheid

(de kabouters prevelen iets tegen
elkaar, ze worden steeds nerveuzer.
Hun geroezemoes klinkt
jachtig op
de achtergrond.)

ik verdijn nu,
ik geef het op,
ik druk 'stop'
ik besef dat ik
het al langer
doe,
maar voor het eerst
geef ik het toe:
dit voelt goed.

ik geef me even
aan het toeval
en word zacht

word 'anders',
verdwaal niet meer,
of wel,
wordt gehaald,
 of niet of wel,
ben aan 't einde van het verhaal.

DIT IS GEEN CATASTROPHE

DIT IS GEEN LAPSUS,
maar verder sprong dan ik mij ooit
veroorloven kon,
 DIT IS opgaan in het al,
 't ultieme m'n eigen kleine orgasme,
dit is dood gaan,
 sterven
 blijven dood gaan,
 blijven sterven,

doorblijven gaan
 in verwondering van
 wat komt

(de KABOUTERS hebben hun
nervus getril opgehouden,
 gestaakt,
 zijn allemaal gaan zitten,
 sommigen, - hebben hun
 hoedjes, mutsen
 petten afgedaan.)

kabouter 103: hij ziet ons nu?
kabouter 104: ja, hij ziet ons nu.
kabouter 105: is hij daarmee tevreden?
kabouter 106: kan zijn.
kabouter 107: zijn wij daarmee tevreden?
 (ze aarzelen allen)
kabouter 108: kan zijn.
kabouter 109: ik weet niet... ik heb nooit
gedacht dat het zover zou kunnen
komen dat een mens een kabouter

zou kunnen zien.

kabouter 110: nu is het gebeurd.

kabouter 111: hij ziet ons dus?

kabouter 112: hij ziet ons, en wat meer is,
hij kan ons ook horen, voelen,
proeven, alsof hij zelf een kabouter

was.

kabouter 113: heeft hij al iets gegeten? ik
bedoel, heeft hij al iets van onze
maaltijd gegeten?

we zouden toch samen eten.

kabouter 114: dat heeft hij niet.

kabouter 115: ik bedoel, maar als hij ons...

kabouter 116: ..., nu kan voelen, proeven, zien,
horen, dan moet hij toch
ook van onze paddenstoelen
proeven, samen met
ons eten.
als onze gelijke, zo'n beetje.

kabouter 117: zouden we dat wel doen?

kabouter 118: als ik geen kabouter was, zou ik
zeggen nee, maar aangezien ik een kabouter
ben, zou ik zeggen ja, - dan ligt dat anders.

kabouter 121: dan mag ook al 't andere.

kabouter 122: kan hij ons horen?

kabouter 123: speelt hij muziek?

kabouter 124: kan hij onze muziek

horen?

kabouter 125: kan hij ons voelen?

kabouter 126: dansen?

kabouter 127: of ie met ons gaat wil

mag kan

dansen?

kabouter 128: horen, zien, voelen...

kabouter 129: geef hem wat te eten,
geef hem zo'n kleine...

(kabouter 130. deze kabouter loopt naar de oude man,
die op de grond is gaan liggen. Hij lijkt stervende.)

kabouter 131: geef hem een stukje

maar een heel klein

stukje, dat ie zich
niet verslikt.
kabouter 119: hé, hij wilde ook nog
wat zeggen?

kabouter 120: ja, hij...

kabouter 119: zouden we hem niet *beter*
moeten dragen, en
daar leggen (wijst naar
een hoge berg in de verte)
vandaar kan ie alles zien,
de winden en de verte,
en de vlakte, en de regen,
en de maan, en 't
gezegend seizoen,
en 't verderfelijk seizoen,
en in de regen -

kabouter 120: vandaar kan hij alles
zien, en dan kunnen we
hem meenemen naar waar
ie wil. dan heeft ie niets
meer nodig,...

(alle kabouters kijken naar elkaar, en overleggen.
ze knikken van ja.)

stem:

eindes worden altijd

**bieszonder snel geschreven,
je voelt dat 't gewoon voorbij is,
plots valt alles amen,
 en valt de
 druk weg.**

(de kabouters gaan rond de oude man staan nu,
die slechts nog een klank kan uitbrengen,
en even z'n hand bewegen.
ze tillen hem op, maar voor ze zich in beweging zetten,
luisteren ze allen aandachtig waar de wind vandaan komt,
en de kabouters begeleiden *hem* de oude man naar z'n graf.)

kabouter 132: (tot de oude man. alsof deze kabouter bezorgd is om de oude
man,

om hem te troosten?)

't is nog een hele weg nu.

Daarginds, nu

een lange weg nog,

't zwaarste stuk komt

nu nog, nu

't is nog ver, nu

en lastig, nu...

nu lijkt 't nog een hele

weg te zijn, maar straks

ben je d'r, en veel

veel veel verder zal 't

niet meer zijn.

je hebt nog even nu,

je moet nog even nu,

je bent er bijna nu,

maak je geen zorgen,

oude man,

we dragen je dat

laatste stuk

wel naar boven,

- daar was ie toch

naar op weg,

toen je hier voor 't eerst

aankwam?

(het gezicht van de oude man

verraadt een glimlach)

je bent één van ons geworden,

ook al duurt dat maar even

(er verschijnt een rimpeling in 't gezicht van de oude man.

de kabouters zingen hun kabouterlied, dat maar uit één klank bestaat,

- telkens het lied gezongen wordt, een andere klank,

en dragen de oude man nu eensgezind naar boven.)

stem: (sissend) (op de achtergrond horen we woorden, in verwarring door elkaar geschud, alsof het stemmen zijn in het hoofd van de oude man. alsof hij zichzelf hoort denken, of toegesproken wordt.)

totem -, dieren,

- natuur -

- sjamaan -

oude China-

- omzichtig, traag, -

- laten rijpen -

bewustzijn - tragi - poëtisch

(plots sissende stem, als van een slang?)

'mens als vergissing van de natuur,

door z'n zwakte

geest

bewustzijn

cultuur als overlevingsstrategie

een tragi-poëtische levenshouding' *

(* Ton Lemaire)

(zachte stem)

de natuur die zelf tot bewustzijn komt,

als wij ons bewustzijn openstellen

voor de meerlagigheid van

de dingen, alles, kosmos,

worden wij deel van

dat al,

en ons bewustzijn is dan niet

in de eerste plaats van ons maar,

een medium voor een al,

dat naar bewustzijn verlangt,

dat met ons is, bewust is,...

wie zich openstelt,

(afstand doet van 't ego ,

kan keer op keer,

ervaring delen met 't al.)

weer een nieuwe stem: (nog sissender dan de vorige)

in die zin word ben je eeuwig

verbonden met 't al, als keer

en keer dat 'al' in bewustzijn

toegelaten wordt.

(de kabouters huilen en zingen, op de achtergrond,
klimmen al de berg op, volgend de weg naar boven.
de oude man wordt meegenomen.)

**jouw bewustzijn is dan
eeuwig, want verbonden
met 't al, en ook in
andere vormen zal dat al
naar 't bewustzijn toekomen,
om samen de grondtoon
te maken
van 't al.**

stem 2: (iets luider ook liever, liefdevol)

't is hetzelfde bewustzijn,
je prille bewustzijn,
dat we aan elkaar doorgeven.
't is een bewustzijn, dat buiten de
tijd staat,
omdat niet de tijd drager is
maar wij dat zijn, of anderen,
telkens weer verschijnend,
zich herhalend,
in cirkels rond vliedend.

het is een tijd die zich herhaalt,

't is een bewustzijn dat
gedragen wordt door
't op en neer van generaties

anderen

die 't als een kostbaar
vuur aan elkaar
doorgeven,
en zo makkelijk een
deel worden van een groter
geheel, immers, we
maken 't zelfde mee.

stem 3 (heel lief, als een zachte moeder)

je mag erop vertrouwen,
dat dat deel van jou

herboren wordt in de geest
van een ander
want ook 't lichaam heeft z'n zintuiglijkheid door.
de zieke, de lamme, 't kind,
de geliefde: we zijn die allemaal
jouw zonsondergang is ook
die van mij.
mijn blik kruist de jouwe,
ziet samen
rondom,
en wordt gevuld door
't al.
voor zover we deelachtig zijn aan 't al,
zijn we eeuwig,
eindeloos,
en blijven we ronddraaien,
bewegen als een zinderen,
een basis, een trilling...
geen oerknal, maar een trilling,
voor zover er een oerknal is,
is die onderdeel van de trilling.

stem 4: (heel zacht als van een geliefde.

ze spreekt de oude man nu heel zacht toe.)
en als je de trilling echt voelt,
valt de tijd weg,
en kan je zeggen dat
alles wat geweest is,
en zal zijn, al is,
en is, was,
want 't trilt al samen.

oude man,
(mens, aanvaard dat je trilling bent,
en staak al dat
verzet,
- je mag, en tril
(ook als jouw verzet is trilling,
of je dat nu leuk vindt of niet,
noem het hoe je wil,
lieve trilling)

de oude man lijkt zich *nog te willen* niet meer te willen verzetten.

stem 5: ook al *heb je astma* ben je bang,

ben je ziek

concentreer je op die trilling,

- die trilling is de

moeite waard,

laat je verrassen

door hoe die trilling telkens

weer

zin in je nestelt.

alle stemmen 1,2,3,4 & 5 samen:

't is de moeite waard.

't is zo de moeite waard,

- ook al is 't anders -

dan je had verwacht

ziet er 't anders uit,

voelt 't anders

klinkt 't anders

ben je iemand anders,

't is zo de moeite waard,

je hebt geen keuze,

ook al zou je zoveel willen

veranderen,

alle sis altijd anders

dan eerst gedacht,

en zo de moeite waard,

je verandert

het verandert

iedere verandering verbergt

een geheim

ieder geheim verbergt weer

iets wat anders...

en jij verandert,

en het veranderde

je bent anders, nu

anders

jongen, jij bent anders.

anders, nu

veranderen

anders
veranderen
anders
anderling
anderer
andere anderen
ander s ...

(enkele mooie tekeningen volgen)

de oude man sterft,
 en gaat dan rustig
 rechttop zitten.

oude man:

de laatste woorden zijn voor

mij?

 da's lief
 wel, euh...
ik verdwijn niet,
 ik begrijp alleen mezelf
 niet meer,
 niet meer zo goed
 als vroeger,
toen was alles
 simpel en duidelijk,
 nu is het dat
 nog veel meer,
 toen was alles
 druk en hard,
 nu is het dat niet, -
 ik herhaal
 't nog een keer

toen was alles zoals
nu,
alleen nu veel meer,
ik bevind mij
niet meer tussen
de levende,
maar toch ook meer dan
ooit ,
tussen deze lijnen
kunt u me
vinden,

(tekent denkbeeldig
vierkant)

maar ook daarbuiten,
en daar waar u
nooit komt,
daar ben ik geboren,
dus als u me achterna
gaat,
gaat u in vierkant op.

(wijst

over de bergen)

het is waar wat de
kabouters zeiden,
van hier kan je alles zien,
- die oude mannetjes van
daarstraks?

waar zijn ze heen?
ik vermijd geen valstrik,
- dit is er geen.
ik breng alleen orde in m'n

gedachten,
en zelfs dat hoeft niet,
laat ik het anders doen,
nog voor één keer,
zit u daar,
en ben ik hier,
straks is het aan u,

maar ik zeg u,
 ik ben het niet,
en ik heb het niet s
 gevonden,
 ik weet niets, meer
 dan u
alleen...

(twijfelt of hij het
 zal zeggen)

vindt u ook niet?

alles zou anders kunnen zijn.
alles zou anders kunnen zijn.
 'alles soltt' anders sein'*
(*TokioHotel)

alles zou toch anders kunnen
 zijn?
 alles had anders kunnen zijn?
 alles zou anders had anders
 kon anders...

ik sterf met die
 gedachte dat
 het anders
 had kunnen
 zijn,

maar had 't anders kunnen zijn?

HAD't anders kunnen zijn?
HAD'T?
HAD'T?

En wat, als?
ja, wat als,
maar wat als? en
 WAT DAN? HAD'T DAN
WAS 'T DAN? Is het dan?
KAN HET, KON HET,

NOG STEEDS !
HOEVEEL TIJD NODIG !
HOE HAD 'T DAN
GODVERDOMME MOETEN

ZIJN?

(een zucht ontsnapt aan
z'n borstkas)

je zegt met een zachte glimlach
da's het enigste...
verder is er

'k heb hier nog enkele tekenpapieren,
en wat kleurpotloden.
maken jullie ook *nog* enkele
mooie tekeningen?

(de kabouters delen
tussen het publiek kleurpotloden
uit, en papier, de voorstelling is
pas gedaan, als de laatste
toeschouwer is uitgetekend.)

doek .

